

สรุปย่อสำหรับผู้บริหาร

แผนแม่บท

เขตการชาพันธุ์สัตว์ป่าเข้าบรรทัด

จังหวัดสงขลา ตรัง พัทลุง และ สตูล

กรมป่าไม้

502.742
สสบ

๑.๓

ແພນແມ່ບທ

ເບຕຣັກຫາພັນອຸສັດວິປ້າເຂົາບຮ່ວມ

ຈັງຫວັດສົງຂລາ ຕຣັງ ພັກຄູງ ແລະ ສູງຄ

2537

บัญชีการเบิกจ่ายประจำเดือน
กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๙

008517

502.442

สคบ

๗.๓

๑๒ Ian. ๘, ๒๕๓๙

แผนแม่บทเขตราชบูรณะสุสัตว์ป่าเขางับราชทัศน์
จังหวัดสงขลา/ตรัง/พังงา/สตูล

ได้รับการนิหารณาอนุมัติให้ใช้เป็นแผนแม่บท
การจัดการพื้นที่เขตราชบูรณะสุสัตว์ป่า

พ.ศ. 2538-2542

จัดทำโดย สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย

ผู้จารณารับรองโดย

(นายระวิ้ง ระวิ้งกุล)
หัวหน้าเขตราชบูรณะสุสัตว์ป่าเขางับราชทัศน์

(นายมนตรี สนิทประชาร)
ผู้อำนวยการส่วนทรัพยากรที่ดินและป่าไม้

ตราจารึกโดย

(นายปรานีท์ สายวิเชียร)
ผู้อำนวยการส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า

อนุมัติให้ใช้โดย

(นายพ่อง เล่งอี้)
อธิบดีกรมป่าไม้

1. จังหวัดเชียงใหม่
2. จังหวัดเชียงราย
3. จังหวัดเชียงใหม่
4. จังหวัดเชียงราย
5. จังหวัดเชียงใหม่
6. จังหวัดเชียงราย
7. จังหวัดเชียงราย
8. จังหวัดเชียงใหม่
9. จังหวัดเชียงราย
10. จังหวัดเชียงใหม่
11. จังหวัดเชียงราย
12. จังหวัดเชียงราย
13. จังหวัดเชียงราย
14. จังหวัดสงขลา

เบตระกษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาราหด
จังหวัดตรัง พัทลุง สุราษฎร์ และสงขลา

คิานี

เขตอุทยานแห่งชาติสัตหีบี เป็นพื้นที่คุ้มครอง (Protected area) ที่ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2503 และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2535 เพื่อคุ้มครองรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งป่าไม้ สัตว์ป่า และภูเขา ให้คงความเป็นธรรมชาติ ของนี้ กรรมป่าไม้ได้ประกาศจัดตั้งเขตอุทยานแห่งชาติสัตหีบีแล้วจำนวน 36 แห่ง และอยู่ระหว่างดำเนินการจัดตั้งอีกหลายแห่ง จากความสำคัญของพื้นที่เขตอุทยานแห่งชาติสัตหีบี รัฐจึงได้บรรจุโครงการจัดทำแผนแม่บทการจัดการเขตอุทยานแห่งชาติสัตหีบีไว้ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) เพื่อที่จะให้มีการจัดทำแผนแม่บทเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารและการจัดการเขตอุทยานแห่งชาติสัตหีบี ที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ กรมป่าไม้ยังได้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการจัดทำแผนแม่บท และการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขตอุทยานแห่งชาติสัตหีบี (สอส.) ในปี พ.ศ. 2530 และหลังจากที่กรมป่าไม้ได้รับเบลี่ยนโครงสร้างการบริหาร จึงได้มีการจัดตั้งฝ่ายสำรวจและวางแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่วนทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ขึ้น เพื่อการรองรับการดำเนินงานโครงการดังกล่าว

สำหรับการจัดทำแผนแม่บทเขตอุทยานแห่งชาติสัตหีบี เขาบรรทัดนี้ กรมป่าไม้ได้มอบหมายให้สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วท.) โดยมีระยะเวลาดำเนินการ ทั้งสิ้น 14 เดือน เริ่มตั้งแต่ 11 มกราคม 2536 เป็นต้นไป

รายงานฉบับนี้ เป็นรายงานฉบับสมบูรณ์ที่ วท. ได้จัดทำขึ้น ตามขอบเขตงานที่ได้รับมอบหมายและข้อเสนอแนะจากการป่าไม้ และคณะกรรมการโครงการจัดทำแผนแม่บทและการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เขตอุทยานแห่งชาติสัตหีบี โดยแบ่งออกเป็น 3 เล่ม คือ

เล่มที่ 1 รายงานแผนแม่บท : มีเนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของเขตอุทยานแห่งชาติสัตหีบี เขาบรรทัด ครอบ jurisdiction และแผนการจัดการแต่ละด้าน รวมทั้งงบประมาณในการดำเนินงาน และการนำแผนสู่การปฏิบัติ

(2)

เล่มที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ประกอบในการจัดทำแผน : ประกอบด้วยข้อมูลทางด้านนิเวศวิทยา ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม การพัฒนาอยู่อาศัยของประชาชน ทางด้านองค์กรและกฏหมาย และการแบ่งเขตพื้นที่จัดการ

เล่มที่ 3 สรุปย่อสำหรับผู้บริหาร

วท. หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนแม่บทเขตกรุงเทพมหานครสัตว์ป่าฯบรอดバンドนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อกรมป่าไม้ ในการบริหารและจัดการเขตกรุงเทพมหานครสัตว์ป่าฯบรอดバンド ให้มีประสิทธิภาพและสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง

คิ้วขอบคุณ

การจัดทำแผนแม่บทการจัดการเขตราชพัณฑ์สัตว์ป่าฯบริหัติฉบับนี้ สำเร็จคล่องตัวยดี Rodneyได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่ง จากสำนักงานคณะกรรมการจัดทำแผนแม่บทอุทยานแห่งชาติ เขตราชพัณฑ์สัตว์ป่า (สอส.) Rodney ดร.ชุมพล กลเกยม หัวหน้าสำนักงาน สอส. ในช่วงต้น หรือผู้อำนวยการและวางแผนการจัดการทรัพยากร ซึ่งมีคุณสกุณ นาคะพันธ์ เป็นหัวหน้าในขณะนี้ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ให้ข้อคิดเห็นและจัดเตรียมข้อมูล เอกสารทางวิชาการ และการติดต่อบรассานงานด้านต่างๆ นอกจากนี้ยังมีคุณระวง รตะวงศ์กุล หัวหน้าเขตราชพัณฑ์สัตว์ป่าฯบริหัติ ที่ให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ รวมทั้งได้แนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำแผนแม่บทในครั้งนี้ ซึ่งคุณผู้ศึกษาของ วท. ได้ขอขอบคุณทุกท่านที่กล่าวข้างต้นเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสเดียว

นอกจากนี้คุณผู้ศึกษาของ วท. ได้ขอขอบพระคุณคณะกรรมการจัดทำแผนแม่บทและการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขตราชพัณฑ์สัตว์ป่า ซึ่งมีคุณณัตรี สนิทประชากร ผู้อำนวยการส่วนทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ เป็นประธานคณะกรรมการ และคณะกรรมการ โครงการจัดทำแผนแม่บทและการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขตราชพัณฑ์สัตว์ป่า ซึ่งมีท่านรอง อธิบดีกรมป่าไม้ คุณวัฒนา แก้วกำเนิด เป็นประธานกรรมการ ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไข และปรับปรุงรายงานแผนแม่บทการจัดการเขตราชพัณฑ์สัตว์ป่าฯบริหัติฉบับร่าง เพื่อให้มีเป็น แผนแม่บทที่มีความสมบูรณ์ และเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้นต่อการบริหารและจัดการเขตราชพัณฑ์สัตว์ป่าฯบริหัติ

และเดียวกัน คุณผู้ศึกษาของ วท. ได้ขอขอบพระคุณหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งใน จังหวัดสงขลา ตรัง พัทลุง และสตูล ที่ได้อนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ประกอบในการจัดทำแผน แม่บทในครั้งนี้

ท้ายสุดนี้ คุณผู้ศึกษาของ วท. ได้ขอขอบพระคุณรบกวนป่าไม้ที่ได้ให้เกียรติมอบหมาย ให้ วท. ดำเนินการจัดทำแผนแม่บทเขตราชพัณฑ์สัตว์ป่าฯบริหัติในครั้งนี้

(4)

ຄະນະຜູ້ຕີ່າ ແນກາຣຈັດທຳແພນ

ຜູ້ອໍານວຍກາຣໂຄຮກກາຣ

ນາຍໄຊຍຍຸທີ່
ກລິ່ນສຸຄນົ້ວ

ຜູ້ຈັດກາຣໂຄຮກກາຣ

ນາຍປະມຸງ
ແກ້ວເນື້ນ

ຜູ້ຫ່າຍຜູ້ຈັດກາຣໂຄຮກກາຣ

ນາຍມານພ
ອີສສະຮີ່

ກລຸ່ມວາງແພນໜັກ

ນາຍປະມຸງ
ແກ້ວເນື້ນ
ນາຍມານພ
ອີສສະຮີ່
ນາຍອນຸชา
ເລັກສຸກລົດິລົກ
ນາຍສຸ່ຫາຕີ
ສັບລະນັບ
ນາຍວິນິຈ
ບ້າວໜຸນ

ກລຸ່ມສຶກຍາທັກພາກຮຽມໝາດີ

ນາຍມານພ
ອີສສະຮີ່
ນາຍຈາຮຸຈິນຕີ
ນັກທະວັນ
ນາຍສຸ່ຮົມ
ແວງສະຫະລົມ
ນາຍນິເວັງ
ນາດີ
ນາຍບັງລຸງ
ລົງ

ກລຸ່ມສຶກຍາດ້ານກາຣທ່ອງເຖິງ

ນາຍອນຸชา
ເລັກສຸກລົດິລົກ
ນ.ສ.
ຈິງວາຮຣະ
ເໜ້ນສູດມເດຫາ
ນາຍໄກຮສຮ
ພຣິກທຸກ

ກລຸ່ມສຶກຍາດ້ານສັງຄນແລະ ເສຍໝູກິຈ

ນາຍເຂົຝ້າ
ນາຄທິພວຮຣະ
ນາງສິທິຮັດຕີ
ເລັກສຸກລົດິລົກ
ນາຍສົບນ
ຮ.ເຊີຍທອງ
ນາງຄິຣິວຮຣະ
ອີສສະຮີ່
ນາຍໄພຈິຕີ
ພ່ວງໂຮມ

(5)

กลุ่มศึกษาทรัพยากรน้ำ

ดร. วีระพล แต้สมบัติ
นายวินิจ บัวชุม

กลุ่มศึกษาด้านองค์กรกระบวนการบริหาร

นายสุชาติ ลัยละม้าย

ประธานงานโครงการ

นางศิริวรรณ อิสสะรีย์

กลุ่มจัดทำรายงาน

นางศิริวรรณ อิสสะรีย์
นางรำไพ ออยเจริญ
นางทัศนา คุณารจิตติรักษ์
นางละม่อง อินทรกำแหง
นางถวิล พราหมณ์พันธุ์
นายศรี ครุฑอนอม
นายไกรสร พริกทุ่ง

(6)

**สรุปย่อสำหรับผู้บุนเดิม
แผนแม่บท เขตธุรกิจพัฒนาชุมชนสัตว์ป่า เขานครรักษ์
พ.ศ. 2538 – 2542**

สารบัญ

หน้า

ค้าน้ำ (1)

คิ้วขอบคุณ (3)

คณะกรรมการจัดทำรายงาน (4)

สารบัญเรื่อง (6)

1. บทนำ 1

2. ครอบคลุมการจัดการ เขตธุรกิจพัฒนาชุมชนสัตว์ป่า เขานครรักษ์ 3

2.1	คุณค่าและความสำคัญของเขตธุรกิจพัฒนาชุมชนสัตว์ป่าเขานครรักษ์	3
2.2	ปัญหาของเขตธุรกิจพัฒนาชุมชนสัตว์ป่าเขานครรักษ์	4
2.3	วัตถุประสงค์และเป้าหมายการจัดการ	6
2.4	เขตพื้นที่จัดการ (Management Zones)	7

สารบัญเรื่อง (ต่อ)

	หน้า
3. แผนการจัดการ เอกธรักษากาพันธุ์สัตว์ป่า	
เข้าบวรทัด พ.ศ. 2538-2542	10
3.1 แผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ	10
3.1.1 เป้าหมาย	10
3.1.2 มาตรการ	10
3.2 แผนการป้องกันและปราบปราม	11
3.2.1 เป้าหมาย	11
3.2.2 มาตรการ	12
3.3 แผนการศึกษาวิจัย	13
3.3.1 เป้าหมาย	13
3.3.2 มาตรการ	13
3.4 แผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	16
3.4.1 เป้าหมาย	16
3.4.2 มาตรการ	17
3.5 แผนการพัฒนาและปรับปรุงชุมชนในและรอบ พื้นที่ เอกธรักษากาพันธุ์สัตว์ป่า	18
3.5.1 เป้าหมาย	18
3.5.2 มาตรการ	18
3.6 แผนการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์	19
3.6.1 เป้าหมาย	19
3.6.2 มาตรการ	19
3.7 แผนการบำรุงรักษาและจัดทำสิ่งก่อสร้าง และเครื่องมือเครื่องใช้	21
3.7.1 เป้าหมาย	21
3.7.2 มาตรการ	21

(8)

สารบัญเรื่อง (ต่อ)

	หน้า
3.8 แผนการพัฒนาระบบบริหาร	24
3.8.1 เป้าหมาย	24
3.8.2 มาตรการ	24
4. งบประมาณในการดำเนินงาน	29
5. การนิยามและอธิบาย	32
5.1 การอธิบาย	32
5.2 การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี	33
5.3 การประสานแผนการรับทราบแผนพัฒนาระดับจังหวัด	34

**สรุปย่อสำหรับผู้บริหาร
แผนแม่บท เขตรักษากาแฟพันธุ์สัตว์ป่า เขานครรัต
พ.ศ. 2538 – 2542**

1. บทนำ

เขตรักษากาแฟพันธุ์สัตว์ป่า เป็นพื้นที่คุ้มครอง (protected area) ประเภทหนึ่งที่กรมป่าไม้ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2503 และพระราชบัญญัติฉบับบั้นปรับปรุง ปี พ.ศ. 2535 เพื่อคุ้มครองรักษาทรัพยากรธรรมชาติทั้งป่าไม้ สัตว์ป่า และภูเขา ของบริเวณนี้ให้คงสภาพธรรมชาติ โดยมิถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงและเพื่อให้พื้นที่ส่วนนี้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร รวมทั้งเป็นแหล่งศึกษาวิจัยเพื่อมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติ เพื่อที่ประชาชนจะได้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้อย่างเหมาะสมและยั่งยืน

สำหรับเขตรักษากาแฟพันธุ์สัตว์ป่า เขานครรัต ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณรอยต่อของ 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสิงห์บุรี ตราช ทั่วไป และสุโขทัย ครอบคลุมเนื้อที่ประมาณ 791,976 ไร่ หรือ 1,267.16 ตารางกิโลเมตร ได้ประกาศจัดตั้งเป็นเขตฯรักษากาแฟพันธุ์สัตว์ป่า ในปี พ.ศ. 2518 เขตฯรักษากาแฟพันธุ์สัตว์ป่าแห่งนี้ตั้งอยู่บนเทือกเขาบรรทัด ซึ่งแบ่งภาคใต้ออกเป็นฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก จุดสูงสุดของภูเขาบริเวณนี้มีความสูงประมาณ 1,350 เมตร จากระดับน้ำทะเล บนภูเขา มีป่าดิบเขียว เป็นป่าชนิดเดียวของพื้นที่ส่วนนี้ โดยมีพรรณไม้ที่สำคัญได้แก่ หลุ่มพอ ยาง ฯลฯ เจีย ตะเคียน ขานาง จำปา เป็นต้น นอกจากนี้มีสัตว์ป่าที่สำคัญหลายชนิด ได้แก่ เสือ หมี สมเสร็จ เลียงพา กระจะง ลิง ค่าง และนกต่าง ๆ จากสภาพป่าที่สมบูรณ์เป็นแหล่งต้นน้ำที่สำคัญ ของประเทศไทยและแหล่งต้นน้ำของแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก และแม่น้ำเจ้าพระยา นอกจากนี้ในเขตฯรักษากาแฟพันธุ์สัตว์ป่า เขานครรัต มีน้ำตกและถ้ำที่เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ และศึกษาธรรมชาติของประชาชนในท้องถิ่น ได้แก่ น้ำตกกดังแพรทอง น้ำตกไฟรัลล์ น้ำตกตะรุมด น้ำตกเขาช่อง น้ำตกสายรุ้ง น้ำตกกดังเตี้ย น้ำตกชารบลิว น้ำตกวังสายทอง ถ้ำเจ็ดดด ถ้ำรอก และถ้ำเพชร ซึ่งน้ำตกและถ้ำดังกล่าว เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจที่สำคัญของแต่ละจังหวัดและได้รับการพัฒนา เป็นลำดับ ในปีที่แล้ว มีผู้มาเข้าพักผ่อนเป็นจำนวนมาก จากการสำรวจของเขตฯรักษากาแฟพันธุ์สัตว์ป่า เขานครรัต ในปี พ.ศ. 2535 มีผู้เดินทางเข้ามาพักผ่อนที่น้ำตกไฟรัลล์ และน้ำตกกดังเตี้ย ประมาณ 474,238 คน มีผู้มาสำรวจและศึกษาธรรมชาติที่สำคัญของเขตฯรักษากาแฟพันธุ์สัตว์ป่า เขานครรัต ได้แก่ การบุกรุกทำลายป่าไม้และล่าสัตว์จากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตฯและโดยรอบ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตฯรักษากาแฟพันธุ์สัตว์ป่า มี 2 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านแทะ และ บ้านแคมพ์พร้า จำนวน 195 ครอบครัว

ความสำคัญและสภาพการณ์ดังกล่าว นับว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุง และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและจัดการให้สูงต้องตามหลักวิชาการและดำเนินการเป็นการจริงจังและต่อเนื่อง และเพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ.2535-2539 ที่ได้กำหนดโครงการจัดทำแผนแม่บทและจัดการอุทยานแห่งชาติและเขตอุทยานแห่งชาติที่สำคัญ กรมป่าไม้จึงได้กำหนดให้เขตอุทยานแห่งชาติที่เข้ามาบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในที่นี้ที่ได้รับการจัดทำแผนแม่บท เพื่อที่ให้มีผลในการจัดการและการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพและให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับเขตอุทยานแห่งชาติที่เกี่ยวข้องกับเขตอุทยานแห่งชาติที่เข้ามาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยแผนแม่บทฉบับนี้จะเป็นแนวทางในการบริหาร การจัดการ และการพัฒนา อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การศึกษาวิจัย การพักผ่อนหย่อนใจและศึกษาธรรมชาติของประชาชนทั่วไป

2. การอนการจัดการ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขานครรักษ์

2.1 คุณค่าและความสำคัญของเขตราชภัณฑ์สัตว์ป่าเขานครรักษ์

เขตราชภัณฑ์สัตว์ป่าเขานครรักษ์ มีคุณค่าและความสำคัญ พิเศษได้ดังต่อไปนี้

1) เป็นห้องปฏิบัติการที่ใช้เป็นสถานศึกษา การค้นคว้าหาความรู้ทางธรรมชาติของสัตว์ป่า สัตว์ป่า รวมทั้งการศึกษาทางด้านสังคมวิทยาและมนุษยวิทยาของชนเผ่าชาไก่ ดำเนินการแบบบูรณาภิเษก ซึ่งการศึกษาค้นคว้าในเรื่องดังกล่าวนี้ได้ใช้พื้นที่ของเขตราชภัณฑ์สัตว์ป่าเขานครรักษ์เป็นสถานที่ศึกษาวิจัย

2) เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่สำคัญ จากการศึกษาทางด้านอุทกวิทยาพบว่า เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขานครรักษ์เป็นแหล่งต้นน้ำของลุ่มน้ำสำคัญ 5 ลุ่มน้ำ และแต่ละลุ่มน้ำมีปริมาณน้ำท่ารายปีเฉลี่ยจากเขตราชภัณฑ์สัตว์ป่าเขานครรักษ์ รวมทั้งหมดประมาณ 2,039 ล้าน ลบ.ม.

3) เป็นแหล่งรวมทางพันธุกรรมของพืช จากการตรวจเอกสารและสำรวจในพื้นที่ในพื้นที่พบว่า ในเขตราชภัณฑ์สัตว์ป่าเขานครรักษ์มีพืชทั้งหมดจำนวน 488 ชนิด ซึ่งจัดอยู่ใน 94 วงศ์ โดยแยกออกได้ 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มกะหาร เทียน (2 ชนิด) กลุ่มเพริน (132 ชนิด) กลุ่มนัน (1 ชนิด) กลุ่มพืชใบเลี้ยงคู่ (272 ชนิด) และกลุ่มพืชใบเดี่ยว (81 ชนิด)

4) เป็นแหล่งที่อยู่ของสัตว์ป่านานาชนิด จากการตรวจเอกสารและสำรวจในพื้นที่พบว่าในเขตราชภัณฑ์สัตว์ป่าทั้งหมดจำนวน 440 ชนิด แบ่งออกเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม 68 ชนิด สัตว์ปีก 238 ชนิด สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก 33 ชนิด และสัตว์เลือดคลาน 72 ชนิด และปลา น้ำจืด 29 ชนิด

5) เป็นแหล่งที่อยู่ของวัฒนธรรมบูรณาภิเษก ที่มีชื่อเรียกว่า "ชาไก" หรือ "มันนิ" ซึ่งเป็นชนเผ่าบูรณาภิเษกที่ดำเนินการแบบบูรณาภิเษก ที่เหลืออยู่กลุ่มเดียวประมาณ 60 คน ในประเทศไทย บริเวณเขตราชภัณฑ์สัตว์ป่าเขานครรักษ์ จำกสภาพดังกล่าวทำให้พื้นที่นี้เป็นแหล่งความรู้ทางด้านสังคมวิทยาและมนุษยวิทยาของชนเผ่าบูรณาภิเษกแห่งหนึ่งของประเทศไทย

6) เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจและศึกษาธรรมชาติที่สำคัญของประชาชนในจังหวัดที่อยู่โดยรอบเขตราชภัณฑ์สัตว์ป่าฯ ขนาดหัวดินและจังหวัดลุงและจังหวัดตรัง ทั้งนี้ เพราะมีน้ำตกและถ้ำที่สวยงามหลายแห่ง เช่น น้ำตกไพรวัลย์ น้ำตกลานหมื่นมุ้ย น้ำตกแพรอหง น้ำตกสายรุ้ง น้ำตกโคนเตี้ย รวมทั้งถ้ำ เช่น ถ้ำรอก และถ้ำเจ็ดคด เป็นต้น จากสถิติช่วงระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงกันยายน พ.ศ. 2534 มีผู้มาพักผ่อนและศึกษาธรรมชาติในบริเวณน้ำตกดังกล่าวถึง 190,385 คน และเพิ่มขึ้นเป็น 474,238 คน ในปี พ.ศ. 2535 ซึ่งเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความต้องการพื้นที่พักผ่อนหย่อนใจที่เป็นธรรมชาติเพิ่มขึ้นตามลำดับ

7) เป็นแหล่งควบคุมภัยอากาศของพื้นที่ส่วนนี้ ทั้งนี้ เพราะบริเวณเขตราชภัณฑ์สัตว์ป่าฯ ขนาดหัวดินเป็นภูเขาสูงชันจุดสูงสุดประมาณ 1,350 ม. จากระดับน้ำทะเลปานกลาง มีป่าไม้เป็นป่าดิบชื้นที่อุดมสมบูรณ์ และวางแผนตัวในแนวเหนือ-ใต้ ทำให้เป็นแนวปะทะฝนทึบของมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ จึงทำให้พื้นที่ส่วนนี้มีปริมาณฝนตกมากกว่าส่วนอื่นหรือพื้นที่ห่างไกล เขตราชภัณฑ์สัตว์ป่าฯ ขนาดหัวดิน ดังจะเห็นได้จากสถิติน้ำฝนในบริเวณโครงการคลประทานของกรมชลประทานพบว่า จุดที่อยู่ใกล้เขตราชภัณฑ์สัตว์ป่าฯ มีปริมาณน้ำฝนมากกว่าบริเวณที่อยู่ห่างออกไป

จากการสำรวจดังกล่าวข้างต้น ชี้ให้เห็นว่า เขตราชภัณฑ์สัตว์ป่าฯ ขนาดหัวดินเป็นพื้นที่ที่มีค่าและความสำคัญในหลาย ๆ ด้าน ที่ควรจะรักษาไว้เป็นธรรมชาติ การที่จะทำให้ถึงจุดนี้ได้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ การปฏิบัติการอย่างจริงจังและต่อเนื่องโดยความร่วมมือของประชาชน

2.2 ปัญหาของเขตราชภัณฑ์สัตว์ป่าฯ ขนาดหัวดิน

จากการศึกษาแต่ละด้าน สามารถบ่งชี้ปัญหาที่เกิดขึ้นในเขตราชภัณฑ์สัตว์ป่าฯ ขนาดหัวดินได้ดังต่อไปนี้

1) ปัญหาจากการลักลอบตัดไม้และล่าสัตว์ ปัญหาดังกล่าวมีมีอยู่ทั่วไป ไม่เพียงแต่เขตราชภัณฑ์สัตว์ป่าฯ ขนาดหัวดิน ทั้งนี้ เพราะทั้งไม้และสัตว์ป่าที่นี่เป็นสิ่งที่ต้องการของประชาชนโดยทั่วไปไม่เพียงแต่ผู้ที่อาศัยอยู่ภายในและโดยรอบเท่านั้น ดังจะเห็นได้จากจำนวนคดที่เจ้าหน้าที่ของเขตราชภัณฑ์สัตว์ป่าฯ ขนาดหัวดินสามารถจับได้ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามลำดับ ทั้ง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ได้พยายามแก้ไขปัญหาในเรื่องน้อยอย่างจริงจัง

2) บัญหาจากผู้มาพักผ่อนในเขตกรักษพันธุ์สัตว์ป่าฯ บนบรรทัด บัญหาสำคัญในเรื่องนี้ได้แก่ ขยายพื้นที่ผู้มาพักผ่อนได้ทั้งวันบริเวณน้ำตก ซึ่งขยายทั้งวันนี้ออกจากจะสร้างความไม่สวยงามต่อผู้มาพำนเห็นแล้ว ยังสร้างบัญหาให้แก่สัตว์ป่าที่กินขยายโดยเฉพาะพลาสติกเข้าไป จะทำให้สัตว์ป่าตายได้ บัญหาดังกล่าววนเป็นบัญหาสำคัญของเขตกรักษพันธุ์สัตว์ป่าฯ บนบรรทัดที่จะต้องแก้ไขเป็นการด่วน โดยการจัดเตาเผายะในบริเวณแหล่งพักผ่อนอย่างจำกัดและกำหนดแนวปฏิบัติของผู้เข้ามาพักผ่อนด้วย

3) บัญหาขาดแคลนบุคลากร เท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้เขตกรักษพันธุ์สัตว์ป่าฯ บนบรรทัด มีเจ้าหน้าที่ทั้งหมดเพียง 176 คน ในจำนวนนี้เป็นข้าราชการ 8 คน ลูกจ้างประจำ 44 คน และลูกจ้างชั่วคราว 124 คน ซึ่งบุคคลดังกล่าวจะต้องคูณเพิ่มที่ถึง 791,976 ราย หรือโดยเฉลี่ยประมาณ 4,500 ราย/คน ซึ่งเป็นภาระที่มากเมื่อเทียบกับพื้นที่รับผิดชอบทั้งหมด ด้วยเหตุดังกล่าวทำให้มีการตัดไม้ ล่าสัตว์ และถางป่า มีอยู่ตลอดเวลา

4) บัญหาขาดแคลนเครื่องมือเครื่องใช้โดยเฉพาะเครื่องมือสื่อสาร ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการดำเนินการเพื่อป้องกันการตัดไม้ ล่าสัตว์ และบุกรุกทำลายป่า รวมทั้งการจับกุมผู้กระทำผิด

5) การขาดแคลนงบประมาณ เป็นอีกบัญหานึงที่เขตกรักษพันธุ์สัตว์ป่าฯ บนบรรทัด ประสบอยู่ ทั้งนี้ เพราะงบประมาณที่ได้รับแต่ละปีไม่เหมาะสมกับภาระงานที่ต้องปฏิบัติ ตัวอย่าง เช่นค่าเบี้ยเลี้ยงของเจ้าหน้าที่ตรวจป่า ซึ่งตามงบประมาณได้กำหนดให้ปฎิบัติงานในแต่ละเดือน เพียง 10 วันเท่านั้น ซึ่งน้อยมากเมื่อเทียบกับภาระงานของผู้ที่จ้องจะใช้ประโยชน์ในเขตกรักษพันธุ์สัตว์ป่าฯ บนบรรทัดทั้งการตัดไม้ ล่าสัตว์ และถางป่า ที่มีเพิ่มขึ้นตามลำดับ

6) ขาดแคลนข้อมูลของเขตกรักษพันธุ์สัตว์ป่าฯ บนบรรทัด เป็นอีกบัญหานึงที่ประสบอยู่ในขณะนี้ ทั้งนี้ เพราะไม่มีการศึกษาวิจัยอย่างจริงจังว่า ในเขตกรักษพันธุ์สัตว์ป่าฯ แห่งนี้มีอะไรอยู่บ้างและบริษัทเท่าไร ทั้งป่าไม้ สัตว์ป่า และผู้ที่อาศัยอยู่ในป่า ที่เป็นเช่นนี้ เพราะเขตกรักษพันธุ์สัตว์ป่าฯ บนบรรทัด ขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณการศึกษาวิจัย ขาดบุคลากรที่ทำหน้าที่ในเรื่องนี้ รวมทั้งขาดการประสานงานกับสถาบันวิชาการ เพื่อให้มានใช้พื้นที่เขตกรักษพันธุ์สัตว์ป่าฯ บนบรรทัด เป็นสถานที่ศึกษาวิจัย ซึ่งข้อมูลต่างๆ ที่ได้มานั้นจะนำมาใช้เพื่อการจัดการเขตกรักษพันธุ์สัตว์ป่าอย่างถูกต้องและตรงกับความจริงต่อไป

7) เขตรักษามัธยสัตว์ป่าฯ ขนาดที่ ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัด สุโขทัย ตั้งอยู่ในพื้นที่ลัง ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัด สุโขทัย พิษณุโลก และสุพรรณบุรี จึงกำหนดให้เกิดมัญญาในการปฏิบัติงานในบางครั้ง ทั้งนี้ เพราะแต่ละ จังหวัดอาจมีนโยบายที่แตกต่างกันออกไป การปฏิบัติงานแตกต่างกัน ทำให้เป็นมัญหาสำหรับ เจ้าหน้าที่ของเขตรักษามัธยสัตว์ป่าฯ ขนาดที่ ๔ ที่จะนำนโยบายและแนวปฏิบัติของแต่ละจังหวัดมา ประสานกันเพื่อเป็นแนวปฏิบัติของเขตรักษามัธยสัตว์ป่าฯ แม้ว่าเขตรักษามัธยสัตว์ป่าจะไม่ขึ้นอยู่กับ จังหวัด แต่ในทางปฏิบัติแล้ว การดำเนินการต่างๆ ต้องพึงพาหน่วยงานระดับจังหวัดเป็นอย่างมาก

8) มัญหาความซ้ำซ้อนของการเข้าไปดำเนินการในพื้นที่ของหน่วยงานราชการตัวย กัน ดังจะเห็นได้จากการมีมา ๑๒ ประกาศเขตฯ ขนาดที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๑๘ ขณะเดียวกันกรมประชาสงเคราะห์ก็ได้ประกาศพื้นที่นิคมสร้างตนเองพัฒนาภาคใต้ที่ขึ้นเดียวกัน จากการประกาศใช้พื้นที่ของสองหน่วยงานดังกล่าว ได้มีพื้นที่ซ้อนทับกันประมาณ ๙๕,๐๗๔ ไร่

จากความสับสนในการใช้พื้นที่ของสองหน่วยงานดังกล่าว ทำให้รายอุตร เข้าไป บุกรุกพื้นที่ ไม่เพียงแต่จะอยู่ในพื้นที่ที่มีมัญญาฯ ท่านนั้น แต่ยังได้บุกรุกเข้าไปภายในพื้นที่เขตฯ ขนาดที่ ๔ ที่ไม่ได้ระบุชื่อ ตามลำดับ

2.3 วัตถุประสงค์และเป้าหมายการจัดการ

การจัดการเขตฯ ขนาดที่ ๔ ในระยะของแผนการจัดการนี้ (พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๔๒) มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- 1) เพื่อคุ้มครองรักษาทรัพยากรธรรมชาติของเขตฯ ให้อยู่ใน สภาพธรรมชาติและอำนวยประโยชน์ต่อสังคมสืบไป
- 2) ลดความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นในการคุ้มครองรักษา และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติของเขตฯ
- 3) สร้างเสริมความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับคุณค่าความสำคัญของเขตฯ แก่เยาวชนและประชาชน
- 4) พัฒนาระบบบริหารให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นต่อการที่จะดำเนินงานตามภาระกิจที่ กำหนด

เบ้าหมายในระยะ 5 ปี (ปี 2538-2542) มีดังต่อไปนี้

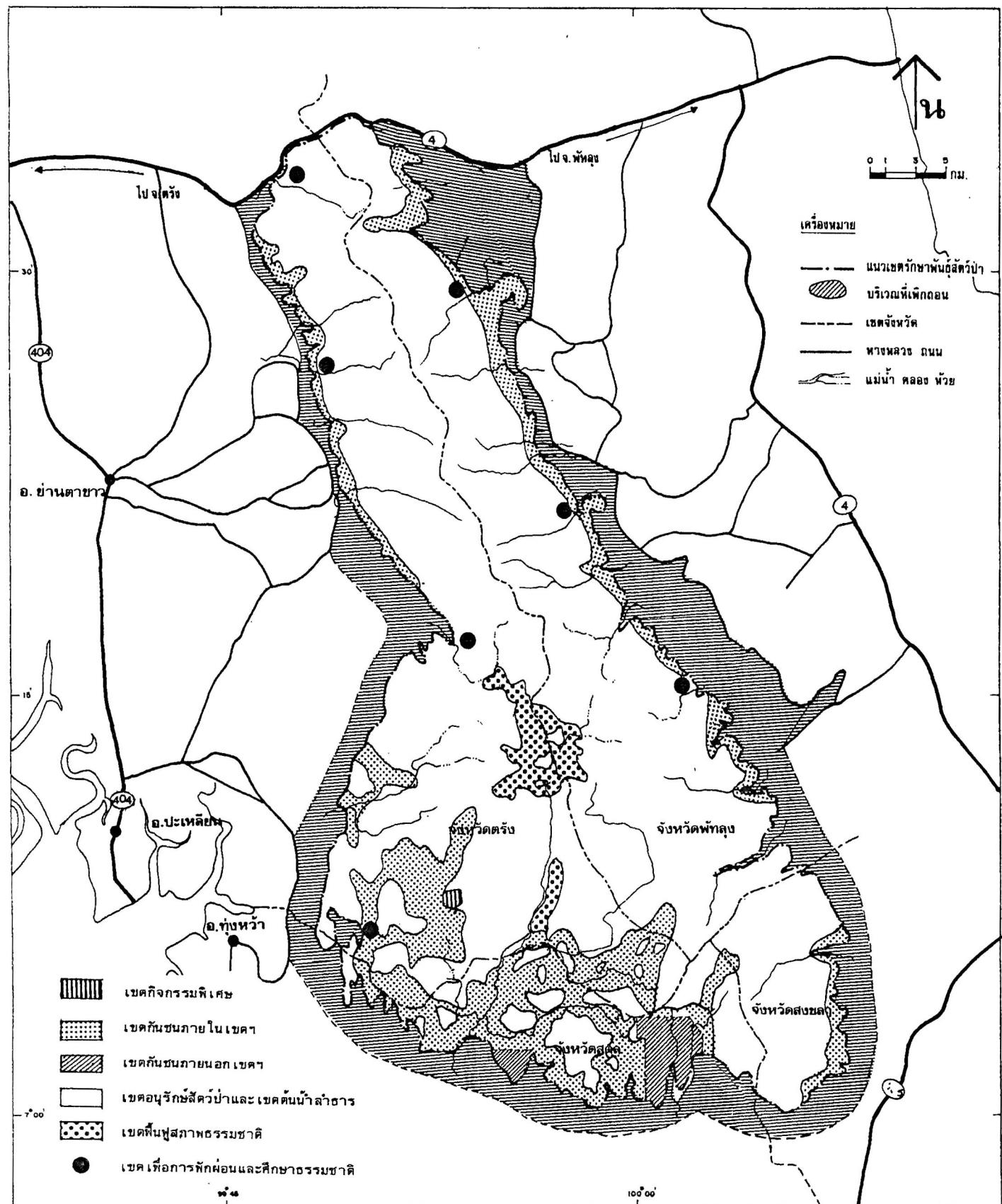
- 1) จัดทำเครื่องหมายแนวเขตโดยรอบของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า รวมทั้งการปรับปรุงแนวเขตสำหรับพื้นที่กอนอกและการผนวกพื้นที่เข้ายื่นในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
- 2) จัดตั้งหน่วยพิทักษ์ป่าให้ครบถ้วน 14 หน่วย รวมทั้งจัดเจ้าหน้าที่และเครื่องมือเครื่องใช้ให้พอดีตามความต้องการ
- 3) ปรับปรุงแหล่งศึกษาธรรมชาติ บริเวณน้ำตกไฟรัวลัย น้ำตกหมู่มอมจุ้ย น้ำตกรตนะพรท่อง น้ำตกสายรุ้ง และน้ำตกรตโน เที่ย ให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและความสะดวกแก่ผู้เข้ามาพักผ่อนหย่อนใจ และศึกษาธรรมชาติ รวมทั้งการจัดระบบการใช้พื้นที่ในบริเวณนี้
- 4) จัดตั้งคณะกรรมการป่ากันชนในทุกหมู่บ้านที่ตั้งอยู่โดยรอบเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน 54 หมู่บ้าน 58 กลุ่ม รวมทั้งในการกำหนดหน้าที่และแนวปฏิบัติ
- 5) จัดตั้งหน่วยงานประชาสัมพันธ์ของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า รวมทั้งจัดหาเจ้าหน้าที่และเครื่องมือเครื่องใช้ให้พอดีกับความต้องการ

2.4 เขตพื้นที่จัดการ (Management Zones)

เขตพื้นที่จัดการของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฯ แบบรหัด ตามแผนแม่บทนี้กำหนดขึ้นตามสภาพของทรัพยากร ลักษณะทางกายภาพและสภาพการใช้ที่เบื้องต้น ซึ่งสามารถจำแนกออกได้เป็น 6 เขตด้วยกัน (ดังรูปที่ 1) ได้แก่

(1) เขตอนุรักษ์สัตว์ป่าและต้นน้ำลำธาร (Nature reserve zone) เป็นพื้นที่ที่มีสังคมพื้นและป่าไม้สมบูรณ์ ควรแก่การอนุรักษ์ไว้เพื่อเป็นที่อยู่ของสัตว์ป่าและแหล่งต้นน้ำลำธาร ซึ่งพื้นที่เขตไม่ยอมให้มีการใช้ประโยชน์ใด ๆ นอกจากจะปล่อยไว้ให้เป็นธรรมชาติเพื่อนำมาให้เกิดการรักษาพื้นที่

(2) เขตเพื่อการพักผ่อนและศึกษาธรรมชาติ (Recreation zone) โดยหน้าที่ของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าไม่ยอมให้มีการใช้พื้นที่เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อการท่องเที่ยว แต่ในความเป็นจริงแล้วเขตต้องการสัตว์ป่าฯ ขาดจากมนุษย์อย่างไร้ที่เป็นธรรมชาติเพื่อนำมาให้เกิดการรักษาพื้นที่

รูปที่ 1 เขตการจัดการเขตทรัพยาพันธุ์สัตว์ป่าเขานรรหัด

การจัดทำแผนการจัดการ
เขตทรัพยาพันธุ์สัตว์ป่าเขานรรหัด
จังหวัดตราด พัทลุง สตูล และสงขลา

(3) เขตพื้นฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ (Recovery zone) เป็นบริเวณพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมจากการถูกบุกรุก เมื่อผู้ดีครองพื้นที่ดังกล่าวพยายามปกป้องไม่ความจำเป็นที่จะต้องฟื้นฟูพื้นที่เหล่านั้น ให้กลับคืนสู่ความเป็นธรรมชาติตั้งเดิม พื้นที่ส่วนนี้ได้แก่ บริเวณบ้านตระ และบ้านแคมป์พร้า

(4) เขตกิจกรรมพิเศษ (Special use zone) เป็นบริเวณที่จำแนกไว้เพื่อรองรับกิจกรรมบางอย่างของประชาชนที่ขัดต่อหลักการจัดการเขตราชภัณฑ์สัตว์ป่า แต่ไม่สามารถขัดขวางได้ พื้นที่ส่วนนี้ได้แก่ พื้นที่ทำเหมืองแร่แบไรท์ มีอยู่ 2 แปลง ตามประกาศนียกตาเลขที่ 14674/11538 และ 14675/11539 มีเนื้อที่รวมกัน 594 ไร่ 3 งาน 53 ตารางวา

(5) เขตพื้นที่กันชน (Buffer area) เป็นพื้นที่โดยรอบเขตราชภัณฑ์สัตว์ป่าฯ บริหัด ซึ่งมีเนื้อที่มากน้อยแค่ไหนนั้นอยู่กับลักษณะทางกายภาพที่เห็นได้ชัดในพื้นที่โดยเฉพาะถนนที่อยู่ใกล้แนวเขตราชภัณฑ์สัตว์ป่าฯ ขนาดมากที่สุดเป็นพื้นที่กันชน ทั้งนี้อยู่บนแนวความคิดที่ว่า การบังคับใช้กฎหมายบุกรุกทำลายป่าและล่าสัตว์ป่าไม่สามารถจะบรรลุได้ถ้าชาวบ้านโดยรอบไม่ให้ความร่วมมือ ฉะนั้นหมู่บ้านที่อยู่ในพื้นที่ส่วนนี้เป็นพื้นที่ปฏิบัติการของเขตราชภัณฑ์สัตว์ป่าฯ บริหัดที่จะให้ความรู้ ทำความเข้าใจกับชาวบ้านให้เห็นความสำคัญของเขตราชภัณฑ์สัตว์ป่า การจัดตั้งคณะกรรมการบังคับใช้ในแต่ละหมู่บ้านเพื่อบังคับใช้กฎหมายบุกรุกทำลายป่าและล่าสัตว์ป่า โดยเน้นหมู่บ้านที่อยู่ติดกับแนวเขตเป็นสำคัญซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 54 หมู่บ้าน แบ่งเป็น 58 กลุ่ม รวมทั้งการให้การช่วยเหลือทางด้านการทำมาหากินของชาวบ้าน โดยเฉพาะทางด้านการเพาะปลูก

3. แผนการจัดการ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขานครรักษ์ พ.ศ. 2538-2542

3.1 แผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

3.1.1 เป้าหมาย

- 1) เพิ่มปริมาณสัตว์ป่าในพื้นที่เขตฯ ให้คงอยู่ได้ต่อไป
- 2) ขยายพื้นที่อยู่อาศัยและแหล่งอาหารของสัตว์ป่าอีก 62,000 ไร่
- 3) พื้นที่ส่วนที่เสื่อมโทรมและถูกทำลายอย่างหนัก ให้ฟื้นฟูได้ 41,159 ไร่
- 4) พัฒนาสภาพภูมิทัศน์ให้เหมาะสมกับสัตว์ป่า 9 แห่ง
- 5) จัดการขยะมูลฝอยในแหล่งศึกษาธรรมชาติ
- 6) ติดตามการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินในเขตฯ ให้เป็นสัตว์ป่า และพื้นที่กันชน

3.1.2 มาตรการ

1) เพาะเลี้ยงสัตว์ป่าที่สามารถเพาะเลี้ยงได้ เพื่อบริโภคภัณฑ์สัตว์ป่า ที่อันเป็นการเพิ่มปริมาณของสัตว์ป่าในเขตฯ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ชนิดสัตว์ป่าที่เป็นสัตว์ประจำถิ่นที่สามารถเพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์ได้ เช่น กวางป่า เก้ง กระจะ เลียงฟ้า ไก่ฟ้า นกหว้า นกชันหิน ฯลฯ

2) จัดทำแผนที่สภาพการใช้ที่ดิน และการเปลี่ยนแปลงของเขตฯ เพื่อติดตามผลการบังคับใช้กฎหมายและปรับปรุงการบูรณะ แก้วาง ยึดถือครอบครอง พื้นที่ป่าไม้ ของเขตฯ โดยดำเนินการทุก ๆ 3 หรือ 5 ปี แหล่งข้อมูลได้มาจากการจัดหาและแปลงสภาพถ่ายจากดาวเทียมสำหรับจัดทำแผนที่ การสำรวจโดยการบินตรวจสอบสภาพป่าเป็นระยะ ๆ ตามแผนการบินของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และจากการสำรวจและลาดตระเวนของชุดลาดตระเวนของหน่วยพิทักษ์ป่าต่าง ๆ .

3) ปลูกเสริมป่าในพื้นที่สภาพธรรมชาติเสื่อมโทรม เพื่อฟื้นฟูสภาพธรรมชาติและถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ 41,159 ไร่ โดยการส่งเสริมและประยุกต์ระบบวนเกษตร หรือเกษตรธรรมชาติ/เกษตรยั่งยืน/เกษตรทางเลือก วิธีการปลูกเน้นการปลูกเสริมหรือแทรกตามที่ว่างระหว่างต้นไม้เดิมโดยไม่ต้องคั่นกัน ปลูกคละชนิดกันในพื้นที่พื้นในหมู่รดโดยวิธีประชาอาสา หรือปลูกเสริมปรับปรุงดินน้ำในที่ลาดชันที่ถูกไฟไหม้ ชนิดไม้ที่ควรส่งเสริมปลูก เช่น

หลุมพอ ยาง ตะเคียน สระเดาช้าง มะไฟ สะท้อน มะปริง สะตอ เหรียง เนียง เงา ทุเรียน
ลางสาด ขันน เป็นต้น

4) ดำเนินการพนักพืนที่บริเวณป่าฯ ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ ของเขตรักษาระบบน้ำสัตว์ป่าฯ เขาราษฎร์ เนื้อที่ประมาณ 62,000 ไร่ ได้แก่ เขาราษฎร์ เขานครวัง ควนชง และเขาวัง เป็นเขตรักษาระบบน้ำสัตว์ป่า เพื่อนำรักษ์สภาพธรรมชาติที่มีความสำคัญเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร ไว้และขยายพื้นที่หาอาหารและอยู่อาศัยของสัตว์ป่า

5) เพาะชำกล้าไม้ เพื่อใช้ประโยชน์ในการฟื้นฟูสภาพธรรมชาติและเพิ่มที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า เป็นสื่อในการประชาสัมพันธ์และระดมความร่วมมือจากประชาชนในการฟื้นฟูธรรมชาติ เช่น ตามโครงการปลูกเสริมป่าแบบประชาอาสา เป็นต้น ชนิดไม้ที่เพาะชำ ควรเป็นไม้ในถิ่น เช่น หลุมพอ ยาง ตะเคียน สระเดาช้าง สาวคำ จำปี จำปา ฯลฯ

6) การพัฒนาแหล่งธรรมชาติเพื่อการศึกษาและพักผ่อนหย่อนใจ โดยกำหนดระดับการรองรับการท่องเที่ยวของแหล่ง กำหนดเขตย่อยในการจัดการแต่ละแหล่ง (เขตบริการ เขตพักผ่อนหย่อนใจ เขตธรรมชาติศึกษา เขตอนุรักษ์) จัดวางผังบริเวณและจัดสิ่งอำนวยความสะดวกตามสภาพจัดสื่อความหมายธรรมชาติ และกำหนดข้อห้ามต่าง ๆ

7) จัดการขยายมูลฝอยในแหล่งศึกษาธรรมชาติของเขตรักษาระบบน้ำสัตว์ป่าฯ เขาราษฎร์

3.2 แผนการป้องกันและปราบปราม

3.2.1 เป้าหมาย

1) ดำเนินการคุ้มครองรักษาทรัพยากรธรรมชาติของเขตรักษาระบบน้ำสัตว์ป่าฯ เขาราษฎร์ โดยการจัดตั้งหน่วยพักผ่อนหย่อนใจ 14 แห่ง และปรับปรุงหน่วยเดิม 5 แห่งให้สมบูรณ์ พร้อมทั้งจัดให้มีชุดลวดตราชะ วนตรวจตรา

2) อพยพรายภัยบ้านตระ 217 ครอบครัว ออกจากเขตรักษาระบบน้ำสัตว์ป่าฯ เขาราษฎร์ โดยจ่ายค่าชดเชยพื้นที่อาสิน

3) จัดทำเครื่องหมายแสดงแนวเขตรักษาระบบน้ำสัตว์ป่าฯ และปรับปรุงแนวขอบเขตด้านทิศใต้ให้ชัดเจน

3.2.2 มาตรการ

1) สำรวจ รังวัด บักหลักแสดงแนวเขตรักษាជัพน์สัตว์ป่าเขานครหัด ในท้องที่ จังหวัดสตูล

2) จัดทำป้ายสังกะสี ขนาด 4×20 นิ้ว เขียนข้อความ "เขตรักษាជัพน์สัตว์ป่า" ติดตามจุดสังเกตต่าง ๆ โดยรอบแนวเขต ทุกระยะประมาณ 250 เมตร เว้นจุดที่บักหลักเขต เนลี่ยกิโลเมตรละ 2 ป้าย ระยะทาง 420 กิโลเมตร รวม 840 ป้าย

3) พัฒนาและจัดตั้งหน่วยพิทักษ์ป่า เพื่อทำหน้าที่ป้องกัน ปราบปรามการกระทำการพิเศษ กฎหมายป่าไม้หรือสมบูรณ์ จำนวน 14 หน่วย โดยพิจารณาจากสภาพภูมิภาคบุกรุก ลักษณะ ที่อยู่อาศัยทรัพยากรธรรมชาติของเขตฯ จัดตั้งในพื้นที่ที่สามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก และพื้นที่ที่รับผิดชอบของหน่วยพิทักษ์ป่าที่จัดตั้งไปแล้ว ซึ่งจะทำให้เจ้าหน้าที่ของเขตฯ สามารถประสานการดำเนินงานเป็นระบบช่วยที่สมบูรณ์

หน่วยพิทักษ์ป่า ที่เสนอพัฒนาให้สมบูรณ์ มีลำดับดังนี้

- สำนักงานเขตฯ บ้านนา
- หน่วยพิทักษ์ป่าบ้านตะรหมุด
- หน่วยพิทักษ์ป่าบ้านพุด
- หน่วยพิทักษ์ป่าบ้านโนน
- หน่วยพิทักษ์ป่าเขาช่อง

หน่วยพิทักษ์ป่า ที่เสนอจัดตั้งเพิ่ม มีลำดับดังนี้

- หน่วยพิทักษ์ป่าบ้านทุ่นราธ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง
- หน่วยพิทักษ์ป่าในบริเวณพื้นที่พนวกเพิ่ม 2 หน่วย

4) จัดชุดลาดตระเวน โดยให้หน่วยพิทักษ์ป่าทุกหน่วยดำเนินการในเรื่องนี้ หน่วยละ 1 ชุด และชุดลาดตระเวนส่วนกลางหรือสายตรวจของสำนักงานเขตฯ จัดตั้ง 1 ชุด เพื่อเสริมระบบป้องกันและปราบปรามการกระทำการพิเศษกฎหมายสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าและกฎหมายป่าไม้ให้สมบูรณ์ การดำเนินการควรจัดแบ่งกำลังคนให้เหมาะสมสมมุน เวียนกันไป โดยชุด

ลาดตระเวนชุดหนึ่ง ๆ ประกอบด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่ 7 คน ทำหน้าที่สายตรวจ 6 คน ขับรถ 1 คน มีเวลา ปฏิบัติงาน 15 วันต่อเดือน

5) ดำเนินการเผยแพร่ จำนวน 217 ราย ในท้องที่บ้านตระ หมู่ที่ 2 ตำบล ประเหลียน ออกจากเขตกราฟพันธุ์สัตว์ป่า เขานรรทัด โดยจ่ายค่าชดเชยพืชอสินให้ตามจำนวนพืช ผลที่ปลูก ทั้งที่ดำเนินการในรูปคณะกรรมการ ที่ประกอบด้วย กองทัพภาคที่ 4 จังหวัดตรัง จังหวัดพัทลุง จังหวัดสตูล สำนักงานป่าไม้ เขตสงขลาและ เขตกราฟพันธุ์สัตว์ป่า เขานรรทัด พื้นที่หลัง จากเผยแพร่พฤษกรออกแล้ว ดำเนินการฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สภาพธรรมชาติ

3.3 แผนการศึกษาวิจัย

3.3.1 เป้าหมาย

- 1) ดำเนินการสำรวจ ศึกษา วิจัย เกี่ยวกับสภาพธรรมชาติและสังคม วัฒนธรรม ของเขตกราฟพันธุ์สัตว์ป่า เขานรรทัด
- 2) จัดตั้งห้องสมุด รวบรวมผลการสำรวจ ศึกษาที่เกี่ยวข้อง
- 3) ประสานการดำเนินการสำรวจ ศึกษา วิจัย กับสถาบันที่เกี่ยวข้อง

3.3.2 มาตรการ

การสำรวจ ศึกษา วิจัย มีเป้าหมายเพื่อประเมินความรู้พื้นฐานด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับ ทรัพยากรธรรมชาติของเขตกราฟพันธุ์สัตว์ป่า เขานรรทัด สำหรับกำหนดระบบคุ้มครองป้องกันรักษา ทรัพยากร การเพิ่มความสมบูรณ์ของสังคมพืชป่าไม้และสัตว์ป่า การปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของแหล่ง ศึกษาธรรมชาติ และการดำเนินการให้การศึกษา เกี่ยวกับธรรมชาติให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สำหรับประเด็นการสำรวจ ศึกษา วิจัย ที่จำเป็นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเขตฯ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนจัดการในระยะต่อไป มีลักษณะนี้

ด้านพืช

- 1) สำรวจชนิด ปริมาณของพันธุ์พืช การเจริญเติบโต การสืบท่อพันธุ์ตามธรรมชาติ ของสร้างของสังคมพืช ฯลฯ
- 2) สำรวจ ศึกษา อินทีออยู่ นิเวศวิทยา กำลังผลิตของสะตอ หวาน และของป่าอื่นๆ ที่ประชาชนนิยมเก็บหา
- 3) สำรวจ ศึกษา พืชอาหารสัตว์ป่าและการขยายพันธุ์เพื่อเพิ่มปริมาณ
- 4) จัดทำทะเบียนประวัติ ศึกษาการเจริญเติบโต การขยายพันธุ์ นิเวศน์วิทยาของ พันธุ์หวานที่นำมาปลูกเสริมไว้ที่น้ำตกโคนเตี้ย

ด้านสัตว์ป่า

- 1) สำรวจสถานภาพ ปริมาณประชากร อินทีออยู่และวงจรชีพของสัตว์ป่า ชนิดที่ สำคัญในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขานรรทัด เช่น ช้างป่า เสือลายเมฆ เสือดาว เสือโคร่ง สมเสร็จ ไก่ฟ้าหน้าเขียว นกยูง และ นกกระ逼ดงบักหมาตี้ เป็นต้น
- 2) การเพาะพันธุ์และขยายพันธุ์สัตว์ป่าเพื่อบร่อยคืนสู่พื้นที่ เช่น กระจะ กวางป่า เก้ง เลียงผา นกชนิดนิ ไก่ฟ้า นกหว้า เป็นต้น
- 3) การสร้างเสริมแหล่งอาหารสัตว์ป่า

ด้านทรัพยากรกากภาพ

- 1) การสำรวจ จัดทำแผนที่ การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขานรรทัดและพนทกันชน โดยใช้ภาพถ่ายจากดาวเทียม การสำรวจโดยการบินตรวจสอบป่า และการสำรวจภาคพื้นดิน

ด้านเศรษฐกิจ-สังคม

1) สำรวจคุณลักษณะ พฤติกรรม ความสนใจและความต้องการของผู้มาเที่ยวชม
ศึกษาธรรมชาติเขตอุทยานธุสัตว์ป่าฯ บนรัฐด

2) สำรวจ ติดตาม สภาพทางเศรษฐกิจ-สังคม ของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับ
เขตอุทยานธุสัตว์ป่าฯ บนรัฐด โดยเฉพาะการดำเนินงานของคณะกรรมการป่ากันชน

ด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี มนุษยวิทยา

1) วิจัยเชิงสำรวจเกี่ยวกับ วัฒนธรรมของชนพื้นเมือง คือ เงาะชาไก ในเขตอุทยาน
ธุสัตว์ป่าฯ บนรัฐด

มาตรการในการดำเนินงานข้างต้น ประกอบด้วย

1) กำหนดและจัดวางแปลงท้าอย่างถาวร ขนาด 100 x 100 ตร.ม. ในสังคม
พืชป่า ให้กระจายทั่วพื้นที่ โดยอาจอนหมายให้ศูนย์พักป่าแต่ละแห่งดำเนินการ รวมทั้งสำนัก
งานเขตฯ ซึ่งจะทำให้มีจำนวนแปลงท้าอย่างรวมประมาณ 5 แปลง

จัดให้มีเจ้าหน้าที่ประจำติดตามตรวจสอบตัวแปรค่าต่าง ๆ ตามที่จะกำหนดขึ้น
อย่างต่อเนื่อง สำหรับเป็นข้อมูลพื้นฐานของเขตอุทยานธุสัตว์ป่าฯ บนรัฐด

2) กำหนดให้เขตอุทยานธุสัตว์ป่าฯ บนรัฐด ทำหน้าที่เป็นห้องปฏิบัติการสอน
เกี่ยวกับธรรมชาติศึกษา ของสถานบันการศึกษาทุกระดับในท้องที่โดยรอบ เพื่อกระตุ้นและซักนำให้ผู้
ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เยาวชน ข้าราชการ พนักงานของรัฐ และประชาชนทั่วไป ให้
ความสนใจ เห็นความสำคัญ และร่วมมือในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของเขตอุทยานธุสัตว์ป่า

3) จัดทำแบบสอบถาม แจกจ่าย การตอบรับ จากผู้มาเที่ยวชมเขตอุทยานธุสัตว์
ป่าฯ บนรัฐด พร้อมทั้งมีการวิเคราะห์ ตีความหมาย เพื่อใช้สำหรับการจัดเตรียมบริการสิ่ง
อำนวยความสะดวกตามความจำเป็นและการจัดการให้การศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติต่าง ๆ

4) จัดตั้งห้องสมุดในศูนย์บริการนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นแหล่งรวมข้อมูล ผลการสำรวจ ศึกษา วิจัย เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฯ สภาพทางสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ของประชาชนในพื้นที่โดยรอบและกลุ่มชนพื้นเมือง สำหรับเป็นสถานที่ศึกษา ศึกษา ของผู้สนใจและเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับใช้ในการจัดเตรียมสื่อของงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ความสำคัญของเขตฯ ด้วย

5) ประสานงานกับองค์กร สถาบัน ที่ทำหน้าที่ศึกษา-วิจัย สถาบันวิจัย สถาบันการศึกษา เพื่อจัดมุ่งมาหากำลังทำการสำรวจ ศึกษา วิจัย ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฯ ฯ รวมทั้ง สถาบันที่สนับสนุนศึกษาวิจัย

6) จัดเตรียมงบประมาณเพื่อสนับสนุนหรือดำเนินงานด้านการสำรวจ ศึกษา วิจัย และประสานงานของเขตฯ ปีละ 50.000 บาท

3.4 แผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

3.4.1 เป้าหมาย

1) สร้างทางตรวจการณ์ ขนาดกว้าง 2.50 เมตร ระยะทาง 20 กิโลเมตรในห้องท่อแก๊สเมืองพัทลุง และส่วนที่เหลือในห้องที่จังหวัดสตูลและสงขลา (พื้นที่ข้อทันและพื้นที่พนวก)

2) จัดหาเครื่องรับส่งวิทยุ ระบบ VHF/FM ขนาดกำลังส่ง 60 วัตต์ 6 เครื่อง ขนาดกำลังส่ง 5 วัตต์ 23 เครื่อง และเสาอากาศวิทยุสูง 45 เมตร 6 เสา

3) จัดหาถังเก็บน้ำ 24 ชุด เครื่องกรองน้ำ 12 ชุด

4) เชื่อมระบบไฟฟ้าของ กฟภ. ให้กับหน่วยพิทักษ์ป่า 6 แห่ง ระยะทางรวม 13 กิโลเมตร จัดหาเครื่องกำเนิดไฟฟ้า 10 KW. ให้หน่วยพิทักษ์ป่า 1 แห่ง

3.4.2 มาตรการ

1) จัดสร้างทางตรวจการณ์ กว้าง 2.50 เมตร ตามแนวเขตของเขตราชอาณาพันธุ์ สัตว์ป่าฯ ขนาดที่ต้องทิ้งที่ดินในการดำเนินการในท้องที่ของ

- อําเภอเมืองพัทลุง ระยะทาง 20 กิโลเมตร

- ในท้องที่จังหวัดสตูลและสงขลา ได้แก่ พื้นที่ที่ซ้อนกับกันในเขตพัฒนาภาคใต้ จังหวัดสตูล และพื้นที่ที่พนวกเพิ่ม ทั้งนี้ จะสามารถดำเนินการได้ ต่อเมื่อได้มีข้อยุติเกี่ยวนโยบายฯ ที่แน่นอนชัดเจนแล้ว จากการดำเนินการปรับปรุงแนวเขตของเขตราชอาณาพันธุ์สัตว์ป่าฯ บริหัติ ตามแผนการบูรณะกัน และประมาณปีรวมแล้ว

2) เสริมสร้างโครงข่ายระบบการสื่อสารทางวิทยุของเขตราชอาณาพันธุ์สัตว์ป่าฯ บริหัติให้สมบูรณ์ โดยการจัดหาอุปกรณ์และเครื่องรับส่งวิทยุ ในระบบ VHF/FM ทั้งแบบที่ติดตั้งประจำที่ แบบมือถือและเสารากาศวิทยุ ความต้องการระบบสื่อสารของหน่วยพิทักษ์ป่าต่าง ๆ ของเขตราชอาณาพันธุ์สัตว์ป่าฯ บริหัติ

3) ปรับปรุงระบบนำอุปกรณ์บริโภคของหน่วยพิทักษ์ป่าต่าง ๆ ของเขตราชอาณาพันธุ์สัตว์ป่าฯ บริหัติ ให้มีปริมาณน้ำเพียงพอต่อการใช้สอยและมีคุณภาพน้ำดีตามสมควร โดยการจัดหาถังเก็บน้ำขนาด 400 แกลลอนสำหรับเก็บกักน้ำ และเครื่องกรองน้ำสำหรับการปรับปรุงคุณภาพน้ำให้แก่หน่วยพิทักษ์ป่าตามความต้องการ

4) พัฒนาระบบไฟฟ้าที่ใช้งานหน่วยพิทักษ์ป่าบางหน่วย ของเขตราชอาณาพันธุ์สัตว์ป่าฯ บริหัติ โดยการเชื่อมรยงโครงข่ายระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค มาก็จะหน่วยพิทักษ์ป่าที่อยู่ใกล้ที่สุด เพื่อความประหดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และลดภาระ ในการดูแลบำรุงรักษาเครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาดเล็กที่หน่วยพิทักษ์ป่ามีไว้ช้อปปี้ อีกทั้งยังเป็นการรักษาและยืดอายุการใช้งานอุปกรณ์ไฟฟ้าต่าง ๆ โดยเฉพาะเครื่องรสต็อกคูปพร์ที่ราคาสูงด้วย หน่วยพิทักษ์ป่าที่ควรได้รับการพัฒนาระบบไฟฟ้าดังกล่าวมีจำนวน 6 แห่ง ส่วนเครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาดเล็กที่ใช้อยู่ หลังจากเชื่อมรยงระบบไฟฟ้าของ กพภ. แล้ว ควรย้ายไปใช้งานในหน่วยฯ อื่น ที่ยังมีความจำเป็นและไม่สามารถเชื่อมรยงโครงข่ายไฟฟ้าได้ เช่น หน่วยพิทักษ์ป่าบ้านโนน โดยอาจใช้เป็นเครื่องสำรองก็ได้

3.5 แผนการพัฒนาและปรับปรุงชุมชนในพื้นที่เขตกรักษ์สัตว์ป่า

3.5.1 เนื้อหาภายใน

- 1) ดำเนินงานจัดตั้งคณะกรรมการป่ากันชน 58 กลุ่มบ้าน
- 2) ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร สำนักงานส่งเคราะห์การทำสวนยางและพัฒนาการ ในการส่งเสริมการเพิ่มรายได้และยกระดับความเป็นอยู่ของราย氯ในพื้นที่กันชน

3.5.2 มาตรการ

- 1) ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานคณะกรรมการป่ากันชน โดยจัดตั้งคณะกรรมการระดับหมู่บ้านขึ้นใน 58 กลุ่มบ้าน รอบเขตกรักษ์สัตว์ป่าฯ บนที่ดิน 10 ไร่ ให้ผู้นำหมู่บ้านเป็นผู้คัดเลือกและเสนอรายชื่อต่อหัวหน้าเขตกรักษ์สัตว์ป่าฯ บนที่ดิน จัดการอบรมพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการกิจ การดำเนินงานของคณะกรรมการ ความสำคัญของเขตกรักษ์สัตว์ป่า การแนะนำส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมของคณะกรรมการ ความสำคัญของเขตกรักษ์สัตว์ป่า การแนะนำส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมของคณะกรรมการ เช่น การปลูกต้นไม้ ปลูกบ้านแบบประชาอาสา ในพื้นที่พื้นที่ การส่งเสริมระบบเกษตรแบบยั่งยืนหรือการประยุกต์ระบบวนเกษตร รวมทั้งการติดตาม สนับสนุน การดำเนินงานของคณะกรรมการนี้อย่างต่อเนื่อง

ในกลุ่มบ้านที่ราย氯มีพื้นที่ทำกินอยู่ในเขตฯ นั้น จะเน้นการส่งเสริมให้ปลูกเสริมป่าเพื่อพื้นฟูสภาพธรรมชาติ โดยใช้ไม้ผลไม้ยืนต้นที่ขึ้นอยู่ในถิ่น ซึ่งทางเขตฯ จะจัดเตรียมกล้าไม้ให้พร้อมทั้งการแนะนำวิธีปลูก ดูแล ทำการปลูกแทรกระหว่างต้นไม้ที่มีอยู่เดิม เพื่อเร่งการฟื้นตัวของหมู่ไม้ให้เร็วขึ้น อย่างไรก็ตาม เขตฯ จะทำหน้าที่หลักในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานในลักษณะและพื้นที่ดังกล่าวด้วย

- 2) การส่งเสริมการพัฒนาอาชีพ และยกระดับความเป็นอยู่ของราย氯ที่อาศัยอยู่โดยรอบเขตกรักษ์สัตว์ป่าฯ บนที่ดิน 10 ไร่ จัดการติดต่อ ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร สำนักงานส่งเคราะห์การทำสวนยาง และพัฒนาการในท้องที่ที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุง พัฒนาระบบการเกษตร ให้สอดคล้องกับสภาพธรรมชาติของเขตฯ การส่งเสริม รณรงค์ ให้ลดการใช้ไม้ในการก่อสร้าง ปรับเปลี่ยนค่านิยมในการล่าและกินสัตว์ป่า เป็นอาหาร ฯลฯ

3.6 แผนการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

3.6.1 เป้าหมาย

1) ผลิตสื่อ เพื่อการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

2) จัดเตรียมและพัฒนาบุคลากร

3.6.2 มาตรการ

1) กำหนดกลุ่มเป้าหมาย ผลที่คาดหวังและวิธีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ สำหรับแต่ละกลุ่มเป้าหมาย เพื่อความสัมฤทธิ์ผลของงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ กล่าวคือ

- หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่มีโครงการพัฒนาร่วมกันในพื้นที่อนุรักษ์และพื้นที่ใกล้เคียง เน้นการประชาสัมพันธ์ในลักษณะให้มีความรู้ความเข้าใจและทราบถึงคุณค่าความสำคัญของการอนุรักษ์ธรรมชาติในรูปแบบของเขตอุทยานแห่งชาติ ฯลฯ และเน้นความร่วมมือในการประสานการดำเนินงานที่เกื้อกูลกัน

- กลุ่มประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะในพื้นที่กันชน เน้นให้มีความรู้ความเข้าใจและทราบถึงคุณค่าความสำคัญของการอนุรักษ์ธรรมชาติในรูปแบบของเขตอุทยานแห่งชาติฯ เช่น โดยอาศัยคณะกรรมการป่ากันชน ในการรณรงค์ปลูกเสริมบำรุงที่พื้นพู ประยุกต์ใช้ระบบเกษตรแบบยั่งยืน ลดการใช้ไม้ในการก่อสร้างโดยใช้วัสดุอุบัติใหม่ เช่น ก่อสร้างด้วยไม้ไผ่ เป็นต้น

- กลุ่มเยาวชน เน้นให้การศึกษา สร้างความตระหนักรถึงคุณค่าความสำคัญของการอนุรักษ์ธรรมชาติในรูปแบบของเขตอุทยานแห่งชาติฯ เพื่อเป็นฐานมโนธรรมอนุรักษ์ในระยะยาว และเป็นส่วนเสริมการดำเนินงานใน 2 ประการข้างต้น

2) พิจารณาจัดแบ่งการดำเนินงานของเขตฯ เป็น 3 ระดับ กล่าวคือ

- โครงการ/กิจกรรม/งาน ที่เขตอุทยานแห่งชาติฯ ดำเนินการเอง

- โครงการ/กิจกรรม/งาน ที่ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมในท้องถิ่น ทั้งจากภาครัฐและเอกชน

- โครงการ/กิจกรรม/งาน ที่ต้องการความสนับสนุนหรือดำเนินการโดยหน่วยงานในส่วนกลาง

3) ผลิตสื่อ สำหรับงานส่งเสริมและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ได้แก่ เอกสารสิงพิมพ์ต่าง ๆ วีดีโอ สไลด์ สมุดภาพ ชุดนิทรรศการ จัดบุคลากรทำหน้าที่ทิายกรบรรยายนำเที่ยว เล่นเกมส์ ฯลฯ

4) ปรับใช้เครื่องมือ รูปแบบ หรือ วิธีการประชาสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับวิธีชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น เช่น การประชุมชี้แจง จัดทำ-ติดป้ายคำขวัญ รับสต็อร์ หอกระจายข่าวสื่อพื้นบ้าน (หนังตะลุง มนราท) การประกวดหมู่บ้านดีเด่นด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติ ประกาศนียบัตรเชิดชูเกียรติ รางวัล หรือทุนอุดหนุนเพื่อพัฒนาหมู่บ้าน แก้คณะกรรมการหมู่บ้านที่ดำเนินงานบรรลุผล การจัดทัศนศึกษาดูงานในแหล่งที่ประสบผลสำเร็จในการดำเนินงาน ฯลฯ

5) จัดเตรียมบุคลากรของเขตฯ ที่รับผิดชอบในงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ พร้อมทั้งการพัฒนา โดยจัดส่งเข้ารับการฝึกอบรมที่กรมป่าไม้จัดขึ้น หรือที่จัดโดยสถาบันอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อให้ศูนย์และหน่วยพิทักษ์ป่าทุกแห่ง มีจิตความสามัครรถที่จะดำเนินงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในพื้นที่รับผิดชอบได้ระดับหนึ่งด้วย

6) จัดหน่วยประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ ออกปฏิบัติงานให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน-เยาวชน บริเวณโดยรอบเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขานรรทัด ทั้งนี้อาจอาศัยงานเทศบาลงานพิธี หรือช่วงเวลาที่เหมาะสม

7) จัดค่ายเยาวชน เพื่อนำเยาวชนให้เข้ามาสัมผัสกับสภาพธรรมชาติของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขานรรทัดในลักษณะที่ถูกต้อง พร้อมทั้งให้ความรู้และปลูกฝังให้รับรู้ ปรับเปลี่ยนทัศนคติให้มีความรัก仇恨แทน และให้ความร่วมมือในการคุ้มครองรักษาทรัพยากรธรรมชาติของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขานรรทัด

8) จัดโครงการเผยแพร่ความรู้ เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยร่วมกันหน่วยงานอื่นที่มีโครงการ เกี่ยวกับการฝึกอบรม หรือปฏิบัติงานในลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่น พัฒนาชุมชน เกษตร สาธารณสุข เป็นต้น

9) จัดให้มีบุคลากรของเขตพัฒนาสัตว์ป่าเข้าบรรยาย ดำเนินโครงการสอนเสริมหลักสูตร สำหรับเยาวชนในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ ที่ต้องอยู่โดยรอบเขตฯ สำหรับสร้างฐานมวลชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและขยายผลไปสู่ผู้ปกครองต่อไป

3.7 แผนการบำรุงรักษาและจัดหาสิ่งก่อสร้างและเครื่องมือเครื่องใช้

3.7.1 เป้าหมาย

1) ดำเนินการบำรุงรักษาและซ่อมแซมอาคาร สิ่งก่อสร้างและเครื่องมือเครื่องใช้ ที่มีอยู่ ให้สามารถใช้งานได้ดีต่อไป

2) ปลูกสร้างและจัดหาอาคาร สิ่งปลูกสร้างและเครื่องมือเครื่องใช้ตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการนี้ เพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดการเขตพัฒนาสัตว์ป่าเข้าบรรยาย ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

3.7.2 มาตรการ

1) การบำรุงรักษา

(1) อาคาร สิ่งก่อสร้างและเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีอยู่ รดยับงอกเป็นอาคารและสิ่งก่อสร้าง 41 รายการ และเครื่องมือเครื่องใช้ 92 รายการ สำหรับอาคารและสิ่งก่อสร้างมีแนวทางในการบำรุงรักษา ดังต่อไปนี้

(1.1) การดูแลรักษา กำหนดเวลาในการดูแลบำรุงรักษาอาคารและสิ่งก่อสร้างจะเปลี่ยนแปลงไปตามส่วนประกอบต่าง ๆ ของอาคารดังนี้

- พื้น ดูแลรักษาเป็นประจำทุกวัน
- กระจก ดูแลรักษาเป็นรายสัปดาห์
- ขั้มมันพื้น ดูแลรักษาเป็นรายเดือน
- ประตู ก็อกน้ำ ดวงคอมไฟ ดูแลรักษาเป็นทุก 6 เดือน
- ลังสี ดูแลรักษาเป็นรายปี

(1.2) การซ่อมบำรุง การซ่อมบำรุงอาคาร ควรกำหนดการดำเนินการที่แน่นอนตามส่วนประกอบของอาคารและอายุการใช้งาน โดยแบ่งออกเป็นส่วนที่ควรซ่อมบำรุงทุกๆ 5 ปี และ 10 ปี ได้แก่

- ทุก ๆ 5 ปี : โครงหลังคา (เหล็ก) ประตู สี ท่อระบายน้ำ และอาคาร

- ทุก ๆ 10 ปี : เครื่องมุงหลังคา กำแพงอิฐ หน้าต่าง พื้นชั้เมนต์ สายไฟ พื้า ถนน และท่อประปา

เนื่องจากจำนวนอาคารและสิ่งก่อสร้างมีมาก และระยะเวลาการซ่อมบำรุงทั้งกันหลายปี เพื่อมิให้เกิดการหลงลืมและสับสน ควรจะได้มีการจัดทำประวัติของอาคารและสิ่งก่อสร้างที่มืออยู่ในเขตกรักษพัฒนาสัตว์ป่าเขารรทค่าวิว โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ เช่น

- รายชื่อสิ่งก่อสร้าง พร้อมรายละเอียดตามความจำเป็น เช่น เป็นอาคาร 1 หรือ 2 ชั้น หลังเดี่ยวหรือเรือนแฉะ จำนวนห้องต่าง ๆ ขนาดเนื้อที่ห้องต่าง ๆ ลักษณะหลังคา ฯลฯ

- ปีที่ก่อสร้าง ค่าก่อสร้าง ถ้ามีแบบแปลน ควรเก็บรักษาไว้ด้วย
- เลขที่ใบอนุชีตรูกัณฑ์
- การใช้ประโยชน์ที่เป็นอยู่ เช่น เป็นสำนักงานที่ทำการ เป็นบ้านพักคนงาน 5 ครอบครัว เป็นห้องเก็บของ ฯลฯ

- สภาพของอาคาร สิ่งปลูกสร้างและปัญหา ในขณะสำรวจ เช่น พนักแดกร้าว ปลวกขึ้น ระเบียงพุ ห้องน้ำรั่วซึม กลิ่นเหม็น หลังคาร้าว ผ้าเพดานพุ ฯลฯ
- การประเมินและจัดทำรายการการซ่อมแซมน้ำรุ่งรักษา ตามสภาพปัญหาข้างต้น โดยอาจแยกรายการเป็น วัสดุ ครุภัณฑ์ ที่จะต้องเปลี่ยน หรือซ่อมแซม พร้อมราคาค่าใช้จ่าย ค่าแรงงาน

- บันทึกรายละเอียดอื่น ๆ เช่น ข้อเสนอแนะ หรือความเห็นของผู้สำรวจ (เป็นต้นว่า ควรรื้อถอน สร้างใหม่ ฯลฯ) ลำดับความสำคัญเร่งด่วนที่ควรดำเนินการ ฯลฯ

- บันทึกการซ่อมแซม บำรุงรักษา ที่ได้ดำเนินการไป ว่าได้ทำอะไรในบ้าง ส่วนใด เมื่อใด ค่าใช้จ่าย ฯลฯ

2) การจัดหา

(1) อาคาร สิ่งก่อสร้างและเครื่องมือเครื่องใช้ ที่จะจัดหาตามแผนแม่บัญชีการจัดการเขตราชพัณฑ์สัตว์ป่าฯบริษัทดังนี้ ได้กำหนดการก่อสร้างอาคาร จำนวน 2 รายการ ได้แก่ ที่ทำการเขตราชพัณฑ์สัตว์ป่าฯบริษัท 1 หลัง และบ้านพักคนงาน 4 ครอบครัว 1 หลัง

(2) เครื่องมือเครื่องใช้ มีจำนวน 13 รายการ จำนวน 74 หน่วย

3) มาตรการอื่น ๆ

นอกจากการบำรุงรักษาและจัดหาอาคาร สิ่งก่อสร้างและเครื่องมือเครื่องใช้ เพื่อการจัดการเขตราชพัณฑ์สัตว์ป่าดังกล่าวแล้ว เพื่อที่จะให้งานจัดการในเรื่องนี้เป็นไปอย่าง เป็นระบบและต่อเนื่อง จึงสมควรให้มีผู้รับผิดชอบโดยตรง ในการดำเนินการเกี่ยวกับการบำรุงรักษาและซ่อมสร้างอาคารและเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ของเขตราชพัณฑ์สัตว์ป่าฯบริษัท โดยมีแนวทางการดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) จัดทำประวัติของอาคารและเครื่องมือเครื่องใช้และการซ่อมบำรุง และวางแผนกำหนดการซ่อมบำรุงอาคารและเครื่องมือเครื่องใช้เหล่านั้น โดยพิจารณาจากอายุของอาคาร เครื่องมือเครื่องใช้และสภาพการใช้งาน

(2) การดำเนินการซ่อมบำรุง อาจจะกระทำการโดยเจ้าหน้าที่ของเขตราชพัณฑ์สัตว์ป่าฯบริษัทเองหรือว่าจ้างบุคคลภายนอก โดยกำหนดมาตรฐานและการควบคุมคุณภาพของงานเป็นสิ่งสำคัญในการซ่อมบำรุง ซึ่งจะมีผลต่ออายุการใช้งานอาคารหรือสิ่งก่อสร้างนั้น ๆ

(3) ในการเลือกต้องจ้างบุคคลภายนอกซ่อมบำรุง มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้ คือ ขั้นสำรวจสภาพ ขั้นเสนอผู้บริหารเพื่อพิจารณาการซ่อม ขั้นประเมินราคา ขั้นจัดจ้าง และขั้นควบคุมงาน

3.8 แผนการพัฒนาระบบบริหาร

3.8.1 เป้าหมาย

- 1) พัฒนากลไกการบริหารเขตรักษากลางที่สัตว์ป่าให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 2) จัดให้มีจำนวนบุคลากรที่เพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ
- 3) อำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน
- 4) สร้างความสัมพันธ์กับประชาชนทั้งที่อยู่ภายในและโดยรอบเขตรักษากลางที่สัตว์ป่า

3.8.2 มาตรการ

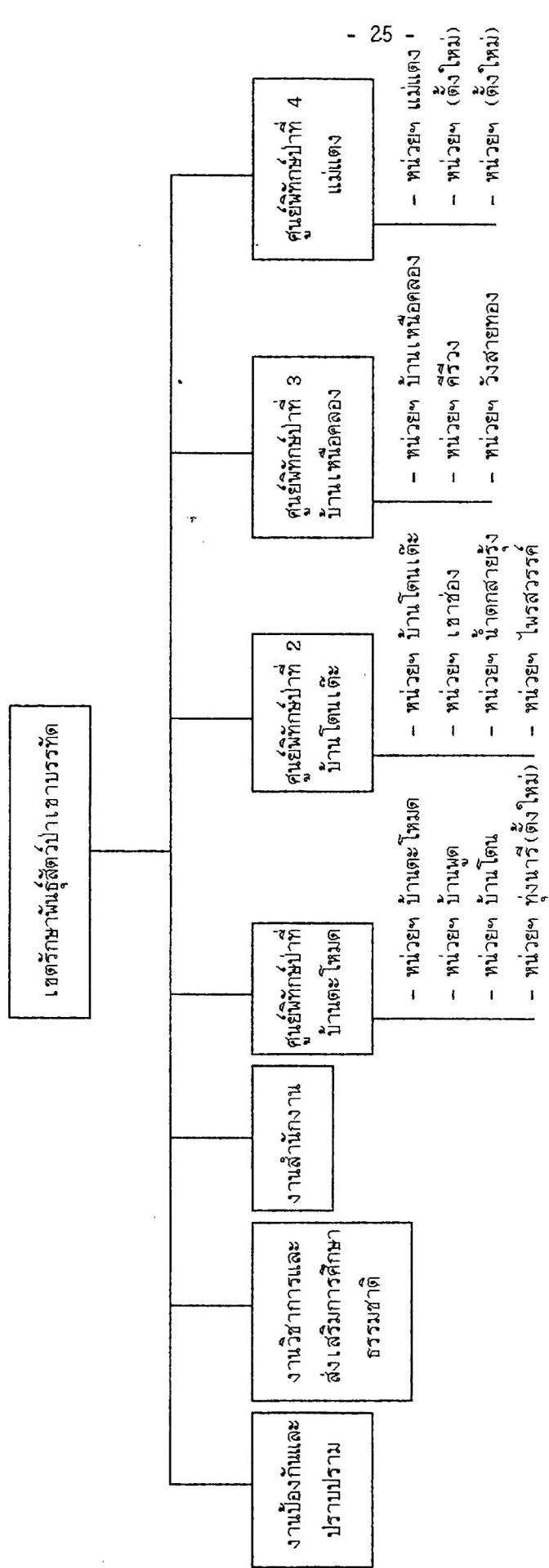
- 1) พัฒนากลไกการบริหารเขตรักษากลางที่สัตว์ป่า

(1) บรรปุรงโครงสร้างการบริหารให้สอดคล้องกับภารกิจและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการจัดโครงสร้างการบริหารใหม่ ดังรูปที่ 2

(1.1) จัดตั้งศูนย์พิทักษ์ป่า จำนวน 4 ศูนย์ โดยยกฐานะหน่วยพิทักษ์ป่าจำนวน 4 หน่วย ได้แก่ หน่วยฯ ยะหรุ่ด หน่วยฯ รตันเตี้ย หน่วยฯ เนื้อคลอง และหน่วยฯ แม่แตง ขึ้นให้เป็นศูนย์ โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

- เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานในช่วงการวินิจฉัยและการสั่งการ
- เพื่อให้เจ้าหน้าที่ระดับสูงเข้าควบคุมดูแลและให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่ในระดับปฏิบัติงาน
- เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพและปัญหาที่มีอยู่

โดยกำหนดให้แต่ละศูนย์นั้นควบคุมและดูแลหน่วยพิทักษ์ป่า ดังต่อไปนี้

รูปที่ 2 แหล่งจัดสร้างการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายทางช่าง

ดังต่อไปนี้

ศูนย์พิทักษ์ป่าที่ 1 บ้านตะรหมุด ควบคุมและดูแลหน่วยพิทักษ์ป่า

- หน่วยพิทักษ์ป่าบ้านตะรหมุด
- หน่วยพิทักษ์ป่าบ้านพุด
- หน่วยพิทักษ์ป่าบ้านรตุน
- หน่วยพิทักษ์ป่าทุ่งnarี (ตั้งเพิ่ม)

ดังต่อไปนี้

ศูนย์พิทักษ์ป่าที่ 2 บ้านรตุนเตี้ย ควบคุมและดูแลหน่วยพิทักษ์ป่า

- หน่วยพิทักษ์ป่าบ้านรตุนเตี้ย
- หน่วยพิทักษ์ป่าเจาซ่อง
- หน่วยพักป่าบ้าน้ำตกสายรุ้ง
- หน่วยพิทักษ์ป่าไพรสวรรค์

พิทักษ์ป่าดังต่อไปนี้

ศูนย์พิทักษ์ป่าที่ 3 บ้านเนื้อคลอง ควบคุมและดูแลหน่วยพิทักษ์ป่า

- หน่วยพิทักษ์ป่าบ้านเนื้อคลอง
- หน่วยพิทักษ์ป่าบ้านคีรีวงศ์
- หน่วยพิทักษ์ป่าวังสายทอง

ศูนย์พิทักษ์ป่าที่ 4 แม่แตง ควบคุมและดูแลหน่วยพิทักษ์ดังต่อไปนี้

- หน่วยพิทักษ์ป่าแม่แตง
- หน่วยพิทักษ์ป่า (ตั้งเพิ่ม)
- หน่วยพิทักษ์ป่า (ตั้งเพิ่ม)

(1.2) จัดตั้งงานวิชาการ และส่งเสริมการศึกษารромชาติ โดยให้มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

- ศึกษาวิจัย และทำแผนปฏิบัติการ
- จัดระบบข้อมูล และเอกสารวิชาการ
- จัดพิพิธภัณฑ์ และห้องสมุด
- ส่งเสริมและให้บริการการศึกษาร롬ชาติ

(1.3) งานสำนักงาน มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ธุรการทั่วไป
- การเงิน-บัญชี
- งบประมาณ
- พัสดุ
- ซ่อม-สร้าง
- สถานที่
- บุคลากร

(1.4) งานป้องกันและปราบปราม ทำหน้าที่

- ป้องกันและปราบปราม
- งานคดี และของกลาง
- งานป้องกันและปราบปรามพิเศษ
- งานประชาสัมพันธ์และมวลชนสัมพันธ์
- งานคณะกรรมการป่ากันชน

2) จัดตั้งและปรับปรุงหน่วยพิทักษ์ป่า ให้ครอบคลุมพื้นที่ป่าภูบดีการทั้งพนทที่จะพนวกเข้ามาอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่า

(1) ปรับปรุงที่ทำการและหน่วยพิทักษ์ป่าที่มีอยู่เดิมจำนวน 12 แห่ง ให้มีสภาพที่สมบูรณ์และปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(2) จัดตั้งหน่วยพิทักษ์ป่าจีนใหม่จำนวน 3 อาย่าง ได้แก่ หน่วยพิทักษ์ป่าบ้านทุ่งนารี และหน่วยพิทักษ์ป่าอีก 2 หน่วย หลังจากได้ผนวกพื้นที่ป่าจำนวน 62,000 ไร่ ทางตอนใต้ของเขตกรักษากันต์ตัวป่าให้เข้าอยู่ในเขตฯ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

3) จัดอัตรากำลังให้เหมาะสมกับภารกิจดูแลดูแล โดยการเพิ่มอัตรากำลังที่มีอยู่เดิมจำนวน 176 คน ให้มีอัตรากำลังรวมทั้งสิ้น 232 คน

4) พัฒนาประสิทธิภาพมนุค力การให้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบ

5) เพิ่มข้อมูลและกำลังใจให้กับเจ้าหน้าที่

(1) พิจารณาคัดเลือกบุคคลซึ่งเป็นลูกจ้างชั่วคราว ซึ่งขณะนี้มีอยู่ถึง 124 คน บรรจุเป็นลูกจ้างประจำ

(2) พิจารณาให้เงินเพิ่มพิเศษ (เบี้ยกันหนาว) ให้แก่เจ้าหน้าที่โดยเฉพาะข้าราชการและเจ้าหน้าที่พนักงานพิทักษ์ป่า ซึ่งปฏิบัติงานอย่างยากลำบากและเสี่ยงอันตราย

4. งบประมาณในการดำเนินงาน

ในส่วนนี้เป็นการประเมินงบประมาณสำหรับใช้ในการดำเนินงานจัดการเขตพื้นที่สัตว์ป่าฯ บริษัทในระยะของแผนการจัดการ พ.ศ. 2538-2542 โดยกำหนดเป็นรายปีตามแผนงาน โครงการและกิจกรรม ที่ควรดำเนินการตามลำดับความสำคัญ

วงเงินงบประมาณที่เสนอแนะตามแผนการจัดการนี้ มีลักษณะดังนี้

1) วงเงินที่เสนอ มีลักษณะนี้มากกว่าที่จะสามารถประเมินเป็นวงเงินที่แท้จริง ในทุกราย

2) วงเงินที่เสนอ เป็นราคากลาง 2537 และมีตัวประมวลเพื่อสำหรับอัตราเงินเพื่อแต่ละปี

3) งบประมาณที่เสนอ ถือเป็นงบประมาณตามแผนการจัดการ โดยไม่รวมงบเงินเดือนและค่าจ้างบางส่วนของพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่บัญชีติดตามอยู่ในเขตพื้นที่สัตว์ป่าฯ บริษัท ดังนั้น ยอดเงินงบประมาณเหลือปีที่เขตพื้นที่สัตว์ป่าฯ บริษัทเสนอของ จะเพิ่มขึ้นมากกว่าที่ระบุไว้ตามแผนการจัดการนี้

4) ในการบัญชีตามแผน โดยการที่เขตพื้นที่สัตว์ป่าฯ บริษัท จัดทำรายละเอียดข้อเสนอแผนงาน-โครงการ กิจกรรม พร้อมงบประมาณประจำปีนี้ เสนอให้เขตพื้นที่สัตว์ป่าฯ บริษัท ประเมินงบประมาณใหม่ให้เหมาะสมตามรายละเอียดการกิจ และราคากลางที่จะดำเนินการ รวมทั้งเพิ่มงบประมาณในหมวดเงินเดือนและค่าจ้างของพนักงานเจ้าหน้าที่ จำกัดงบพัฒนาที่เสนอไว้ในแต่ละปี

แผนงบประมาณนี้ ได้นำเสนอเป็นลำดับของแผนงาน ดังนี้

- 1) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
- 2) การป้องกันและปราบปราม
- 3) การศึกษาวิจัย

- 4) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- 5) การพัฒนาและปรับปรุงชุมชนในและรอบพื้นที่เขตกรักษากันธ์สัตว์ป่า
- 6) การเผยแพร่องค์ความรู้
- 7) การบำรุงรักษาและจัดหาสิ่งก่อสร้างและเครื่องมือเครื่องใช้
- 8) การพัฒนาบุคลากร

จากแผนงานดังกล่าว ได้แสดงรายการงบประมาณของแต่ละแผนงานและแต่ละปี ดัง
ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 งบประมาณในการดำเนินการตามแผนการจัดการเขต
รักษาพัฒนาสัตว์ป่าเขางรรทัด พ.ศ. 2538-2542

แผนงาน-โครงการ	2538	2539	2540	2541	2542
1. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ	2,950,000	3,385,000	3,650,000	693,000	2,108,000
2. การป้องกันและปราบปราม	40,495,150	36,720,000	9,310,000	2,370,000	2,370,000
3. การศึกษาวิจัย	10,000	154,000	104,000	104,000	84,000
4. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	3,137,400	276,000	1,215,000	1,215,000	1,455,000
5. การพัฒนาและปรับปรุงชุมชนฯ	663,200	553,200	463,200	463,000	463,200
6. การเผยแพร่องค์ความรู้	290,000	235,000	235,000	230,000	265,000
7. การบำรุงรักษาและจัดหาฯ	1,266,000	1,976,000	546,800	464,000	560,000
8. การพัฒนาบุคลากร	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000
รวม	48,796,750	43,374,200	15,554,000	7,129,000	7,335,200

หมายเหตุ : - วงเงินที่เสนอเป็นราคากลาง 2537
- งบประมาณที่เสนอแนะนี้ ไม่รวมเงินเดือน-ค่าจ้างบางส่วน

5. การน้าแผนสู่การบอทติ

5.1 การอนุมัติแผน

โดยหลักการนี้ แผนการจัดการฯ มีลักษณะเป็นเอกสารข้อเสนอแนวความคิด และแนวทาง-มาตรการ ในการดำเนินการจัดการเขตราชพัณฑ์สัตว์ป่าเขางรัทต์ ในช่วงเวลาที่กำหนดของแผนคือ ระยะ 5 ปี โดยมีเด้าโครงของภารกิจที่สำคัญ ๆ ที่ควรดำเนินการ ตลอดจนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดรูปแบบองค์กรในการบริหารแผนที่ผู้ทรงร่างแผนเห็นว่า เป็นรูปแบบที่เหมาะสมและอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการได้ ภายใต้เงื่อนไขระบบบริหารราชการแผ่นดินที่เป็นอยู่ และนโยบายของรัฐบาลที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงานตามข้อเสนอของแผน แต่การที่จะนำแผนไปสู่การบอทติได้อย่างแท้จริงนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้รับผิดชอบต่อพื้นที่ อันได้แก่ ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า และเขตราชพัณฑ์สัตว์ป่าเขางรัทต์ จะต้องยอมรับข้อเสนอของแผน โดยการทบทวน ทำความเข้าใจต่อแนวความคิด และแนวทาง-มาตรการตามข้อเสนอต่าง ๆ อีกครั้งหนึ่ง พร้อมกับการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม จากนั้น จึงคัดเลือกและจัดลำดับความสำคัญของภารกิจที่จะดำเนินการ เป็นแผนงานที่ระดับส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า เห็นชอบแล้ว นำเสนอต่อผู้บริหารระดับสูงขึ้นไปให้ความเห็นชอบ และอนุมัติให้ดำเนินการตามแผนนั้น เพื่อที่จะยึดถือเป็นกรอบนโยบายในการดำเนินงาน ของทั้งระดับกรม และระดับส่วนงาน ตามช่วงเวลาของแผนต่อไป อย่างไรก็ตาม เงื่อนไขของ การดำเนินงานตามการจัดการฯ ก็คือ การจัดทำแผนบอทติการประจำปี จัดของบประมาณและอัตรากำลัง บรรณาแแผนบอทติกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บอทติงานตามแผน ควบคุม ติดตาม และประเมินผลงานที่ดำเนินงานตามแผน และให้มีการปรับปรุงหรือสร้างแผนการจัดการฯ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของพื้นที่เขตราชพัณฑ์สัตว์ป่าเขางรัทต์ทุก ๆ ระยะ 5 ปี ต่อไป

ดังนั้น เพื่อที่จะให้แผนการจัดการฯ นี้สามารถนำไปสู่การบอทติได้ ควรมีการดำเนินการเพื่อให้แผนนี้ได้รับความเห็นชอบ และอนุมัติให้ดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1) ระดับส่วนงานและสำนัก โดยสำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่าร่วมกับเขตราชพัณฑ์สัตว์ป่าเขางรัทต์ ดำเนินการทบทวน เนื้อหาสาระของแผนการจัดการที่เสนอ นี้ ปรับปรุง แก้ไข จัดทำรายละเอียดเพิ่มเติม คัดเลือกและจัดลำดับความสำคัญของภารกิจ (แผนงาน-โครงการ) ซึ่งจะถือว่า ผลงานนี้ได้รับความเห็นชอบจากระดับส่วนงานและสำนักแล้วนำเสนอระดับกรมต่อไป

2) ระดับกรม โดยกรมป่าไม้ ดำเนินการทบทวน ตรวจสอบความสอดคล้องกับแนว

นโยบายด้านอื่นของกรม หากมีประเด็นใดที่ควรได้รับการแก้ไข ปรับปรุง จะมอบหมายให้สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า ดำเนินการ และนำเสนอเพื่อให้ความเห็นชอบ อีกครั้งหนึ่ง ในที่นี้ จึงถือว่าแผนการจัดการได้รับความเห็นชอบ และอนุมัติให้ดำเนินการจากระดับกรม

เมื่อดำเนินการทั้ง 2 ขั้นตอนดังกล่าวแล้ว จึงถือได้ว่า แผนการจัดการฯ นี้ เป็นกรอบนโยบายและข้อมูลพื้นฐานของกรมป่าไม้ สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า ที่จะดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายในช่วงระยะเวลา ของแผนการจัดการต่อไป

5.2 การจัดทำแผนปฏิการประจำปี

การที่จะนำแผนการจัดการฯ ไปสู่การปฏิบัติได้ จำเป็นต้องแบ่งแผนการจัดการฯ นี้ ให้เป็นแผนดำเนินงานเป็นรายปี เพื่อเสนอของประมาณ ซึ่งเรียกว่า แผนปฏิการประจำปี ทั้งนี้ แม้แนวทางในการดำเนินการ เป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) เขตราชภัณฑ์สัตว์ป่าเขานรหด ดำเนินการทบทวน ตรวจสอบการดำเนินงานที่ผ่านมา ผลที่เกิดขึ้น ประมวลปัญหา และความต้องการที่จะดำเนินงานของฝ่ายต่าง ๆ จัดลำดับความสำคัญตามความจำเป็นเร่งด่วน ความร้ายแรง และผลกระทบของปัญหา โดยอาจพิจารณาแยกตามพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์หรือหน่วยพิทักษ์ป่าต่าง ๆ

2) พิจารณากรอบแนวทางที่เสนอในแผนการจัดการฯ และคัดเลือกโครงการ และกิจกรรมที่จะสามารถตอบสนองความต้องการ หรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนการพิจารณาแนวทางดำเนินการใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ได้ แต่ควรยึดเป้าหมายของแผนฯไว้เป็นหลัก

3) จัดทำรายละเอียดโครงการและกิจกรรม ที่ประกอบด้วย เนื้อหาสาระสำคัญ คือ โครงการหรือกิจกรรมที่จะกระทำ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิธีการดำเนินงาน ประมาณการงบประมาณที่ต้องใช้ วัสดุ ครุภัณฑ์ ตลอดจนกำลังคนที่ต้องการ พร้อมผู้รับผิดชอบดำเนินโครงการหรือกิจกรรมนั้น

4) รวบรวมข้อเสนอโครงการ จัดหมวดหมู่ และข้อสรุป นำเสนอส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า เพื่อขอความเห็นชอบ หรืออนุมัติ และพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้ดำเนินการต่อไป

5) เมื่อrocrogการได้รับอนุญาตให้ดำเนินการ และจัดสรรงบประมาณแล้ว เขตรักษางานชั่วคราวป่าเขาบรรทัด จึงมอบหมายให้ฝ่ายที่รับผิดชอบไปดำเนินการต่อไป

5.3 การประสานแผนการจัดการกับแผนพัฒนาระดับจังหวัด

การพัฒนาชนบทของประเทศไทย ออยู่ภายใต้ระบบ กชช. โดยมีคณะกรรมการพัฒนาชนบทแห่งชาติ (กชช.) เป็นองค์กรรับผิดชอบในระดับชาติเพียงองค์กรเดียว ในการบริหารงาน ได้มีการปรับปรุงขั้นตอนการประสานแผนในทุกระดับ กระจายความรับผิดชอบในการประสานแผน ให้กระทรวงและจังหวัด รวมทั้งมีการประสานโครงการขององค์กรเอกชนด้วย องค์กรที่รับผิดชอบ ในระดับต่าง ๆ นั้น ประกอบด้วยคณะกรรมการพัฒนาจังหวัด (กพจ.) และคณะกรรมการจังหวัด (กจ.) ในระดับจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาอำเภอ (กพอ.) ในระดับอำเภอ คณะกรรมการสภากาชาด (กสต.) คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) และคณะกรรมการสันบูรณ์ด้านพัฒนาชนบทระดับตำบล (คบต.) ในระดับตำบลและหมู่บ้าน ตามลำดับ ในการนี้ ได้กำหนดใช้แผนพัฒนาชนบทระดับจังหวัดเป็นหลักในการกำหนดโครงการดำเนินการ จึงพบได้ว่า แผนพัฒนาชนบทระดับจังหวัดประจำปี เป็นเครื่องมือที่มีบทบาทอย่างสูงในการพัฒนาชนบทของไทย สำหรับในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) นี้ ได้มีการเริ่มจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด 5 ปีขึ้น เป็นกรอบในการดำเนินงานพัฒนาจังหวัด ดังนั้น เพื่อที่จะให้การจัดการเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัดเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาจังหวัด อันเป็นที่ตั้งของพื้นที่ (4 จังหวัด คือ สангkhla ตรัง พังงา และสตูล) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด จึงควรที่จะได้นำเสนอแผนการจัดการฯ เข้าไปประสานกับแผนพัฒนาจังหวัดดังกล่าว ซึ่งมีแนวทางพิจารณาถึงการนำแผนการจัดการเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด ประสานกับแผนพัฒนาจังหวัดได้ 2 แนวทาง คือ

1) ระดับกำหนดกรอบนโยบาย (Top-down approach) โดยเสนอแผนการจัดการฯ ให้เป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาชนบท ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และแผนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและการจัดการสิ่งแวดล้อม ของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปประสานและกำหนดเป็นกรอบนโยบายการพัฒนาชนบทส่งให้จังหวัด ตามขั้นตอนของการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด

2) ระดับแผนพัฒนาตำบล (bottom-up approach) โดยการประสานงานกับคณะกรรมการสภากาชาด ซึ่งรับผิดชอบในการจัดทำแผน 2 ลักษณะ คือ แผนพัฒนาตำบล 5 ปี และ

แผนพัฒนาตัวบลประจำปี ในการนำแผนการจัดการนี้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของแผนตั้งกล่าว ซึ่งสภากำชับต่าง ๆ จะได้นำเสนอต่อไป เป็นแผนพัฒนาชนบทระดับอำเภอ และแผนพัฒนาชนบทระดับจังหวัด ตามลำดับ

ในทางปฏิบัติ นับว่ามีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยทั้ง 2 แนวทางร่วมกัน เนื่องจากระดับกรอบนโยบายนี้ จะมีลักษณะเป็นแนวทางอย่างกว้าง ๆ ซึ่งน้ำลักษณะของแผนงานและโครงสร้างที่ระดับจังหวัด จะทำการศึกษา ประเมินแล้วปัญหา คัดเลือกโครงการที่จะดำเนินการให้เหมาะสม สอดคล้องกับปัญหา และความต้องการของประชาชนในจังหวัด ในขณะที่แผนพัฒนาระดับตัวบลจะมีลักษณะเป็นการคัดเลือกโครงการ ที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา และสนองความต้องการของประชาชนในชนบทแท้จริง

502.742

ศูนย์บริการเอกสารการวิจัยฯ

สกบ

ล.3

BT8517

แผนแม่บทรักษาพันธุ์

สาขาวิชยสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย

196 พหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทร. 5795515 5791121 ต่อ 2316 2317